

pÚvodní obrázek / **Vernisáž výstavy ČRo: “Do nového roku s Vladimírem Renčínem” (fotokr-máž)** * P. F. 2019 / 33 vybraných kousků, co dorazily do redakce * **Téma** / **Ceny** našich karikaturistů z

e-GAG

mezinárodních soutěží **2018** * **Z domova** / **Neprakta**, **Lada**, **Pálka**, **Vhrsti**, **Vyčítal**, **Ševčík**, **Slíva** * **Časopisy** / **Sorry**; **Bumerang** * 4x / **Lejdy** pana **Lady** * **Vybráno** / Ze silvestrovských novin * **Kalendáře** / Stolni: **Neprakta**, **Slíva**, **Leunig** * **Z pošty** / **O e-GAGu** * **Ze světa** / Francie, USA, Čína, Thajsko, Rusko, Nikaragua * **Náš tip** / **Co lze najít v antikvariátu** * **Do archivu** / **Marie Plotěná** v MŽ (a ženy ČR vůbec) * **Objev** / **Nejlepší na světě?** * **Blíženci** / **Angelo Boligan** * **O humoru** / **Z tisku** * **Rozhovor** / s **H. Dagssonem** (Is-

land) * **Mistři pláten** / **9x a la Munch** * **Výsledky** / **Brazílie**, **Čína**, **Rumunsko**, **Kuba** * **Soutěže** / **Nové**: Turecko, Kuba, Egypt, Španělsko, Čína, Slovensko, Brazílie, Indonézie aj.

Měsíčník autorů a přátel české karikatury **e-číslo 2019 / 1** **17. ročník**

Kresby: **BARTÁK**, **BOLIGÁN**, **CORTÉZ**, **DAGSSON**, **DOUŠA**, **HEROUT**, **HIRŠL**, **HRDÝ**, **KEMEL**, **KOŠTÝŘ**, **KULOVANÝ**, **LADA**, **LEUNIG**, **MIHATOV**, **MOLINA**, **NEPRAKTA**, **PÁLKA**, **PFUSCHI**, **PLOTĚNÁ**, **PRCHAL**, **REISENAUER**, **RENČÍN**, **ROUSSO**, **RUSAKOV**, **SIMON**, **SLÍVA**, **ULRIKE**, **ŠEVČÍK**, **ŠRÁMEK**, **TEICHMANN**, **VHRSTI** ... **PLUS** TŘI DESÍTKY JMEN AUTORŮ, KTERÍ POSLALI DO REDAKCE GAGU SVÉ **NOVOROČENKY**

pÚvodní foto / **Vladimír Renčín opět (víc než stokrát) v Praze** (str. 6 - 9)

Vernisáž výstavy v pražském sídle Českého rozhlasu se povedla a přilákala řadu známých tváří. A fotoreportérů. Nebylo těžké ze stovky snímků vybrat ty nejpovedenější, ale nebylo zrovna lehké odolat třeba záběrům méně oficiálním. Jenže to už jsme u zásadního sdělení: tentokrát budeme šetřit slovy, jsou to spíš jmenovky k zařazeným fotkám, plus odkaz na snímky, které už den po zahájení výstavy kolují po síti... Nu, a přidáváme i text kurátora výstavy; ten, který najdete v Galerii ČRo na úvodním panelu.

Foto: Jiří Košťýř: “Václav Hradecký promlouvá o autorovi a jeho díle”

Bilance: ani loňská sezóna nebyla pro naše autory zvlášť úspěšná

Velmi pomalu se rozjížděla bilance našinců loňského roku 2018. V prvním čísle sice jedna 2. cena - jenže připsaná Španělsku. Pak únorová nula..., až konečně v GAGu číslo 3 první velký zásek: 3. cena z Polska.

Přesto se nám ten první kvartál příliš nelíbil. Dvě ceny a dvě jména = 8 cen od 8 autorů za celý rok. A podíváte-li se na bilance předchozích 14 roků, kdy jsme se věnovali počítání ocenění pro naši jubilující vlast, je to malá trága: tak špatně jsme na tom ještě nikdy nebyli.

České karikatuře letní vedro svědčilo

Tedy, kdyby to takhle pokračovalo a platilo i na konci roku 2018. Naštěstí to byl „apríl“ a s ním i Zlatý soudek. Bratři Slováci ani letos 1. 4. nezklamali a aspoň dvě vedlejší ceny si z Prešova odvezli Češi. **Emil Šourek (viz foto níže)** nelenil a zajel si pro ocenění až do města na východním konci sousední republiky). My je tak mohli rychle připsat ke dvěma dosavadním. Přesto zněl v tu chvíli kvalifikovaný odhad pouhých 12 ocenění za rok...

Nakonec pomohly prázdniny. Do konce prosince jsme už zaznamenali celkem **sedmnáct ocenění**. Znatelně lepší bilance než očekávaný tucet, nicméně bylo řádných **velkých cen pouze 7**; vedlejších cen jsme zaznamenali 5, zbytek tvoří 5 tzv. diplomů.

Jeden příklad za všechny. Za účast v soutěži *International Cartoon Exhibition Ymittos 2018* obdržel od řeckých pořadatelů moc hezký *“Diploma of Participation”* TOMASCHOFF JAN, Německo (i Česko).

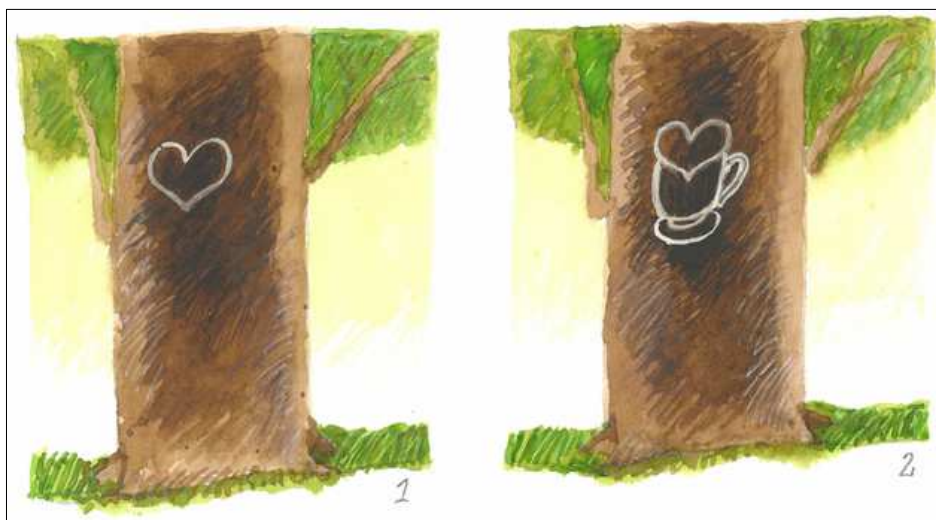
A celkový trend?

V závěru této tradiční rubriky najdete tradiční číselnou řadu s **černým letopočtem** a s **červeným počtem získaných metálů a diplomů**. Co nám říká - kromě toho, že jde o 6. nejhorší bilanci za sledovaných 15 let? Například fakt, že mezi „dávným“ rokem 2005 s největším a rokem 2009 s historicky nejnižším počtem ocenění utekla jen čtyři léta... Za tu „chvilinku“ se smrskl počet cen a diplomů na pouhou až neuvěřitelnou třetinu! Až si budete prohlížet zmíněnou řadu letopočtů, asi vás napadne to, co nás: že k výsledkům roku 2005 máme nyní rozhodně dál než k výsledkům roku 2009. Konkrétně k počtu 11 máme letos blíž než ke 33 cenám a uznáním, kterých by bylo třeba docílit k rekordnímu zápisu. Pro puntíkáře: jsme blíž jen o 5 k nejmenšímu a vzdáleni o 16 k dosud nejvyššímu počtu ocenění...

Od roku 2016 do roku 2018, tedy za poslední tři roky, je možné hovořit o slabších letech - vrací se čísla z éry 2009 - 2013, bilance v

ročnících 2014 a 2015 s dvojkou na začátku počtu ocenění byly jen nesmělým vybočením výše. První „pětiletka“ našeho bilancování z let 2004 - 2008 neměla ročník pod 26 cen plus diplomů. Z toho **rok 2005 s 32 „zásahy“ byl dosavadním vrcholem** českých možností, který zřejmě už těžko může být převýšen. Leda, že by se tu objevila taková persona, jaké se pravidelně objevují v Polsku, kde nedávno kupř. Kuczynski a Cost; aktuálně Izabela Kowal-

ská-Wieczorek uspějí ve světě klidně i desetkrát za rok. A též Chorvati - namátkou letos Mojmir Mihatov). Jistě - jde o kategorii, v níž se texty pod obrázkem či v bublině nenosí. No- sičem humoru musí být sám obrázek...

Jeden jedno- značný „pre- miant“ nám v listině úspěš- ných autorů chybí.

V Česku dnes tak soutěživý (a sou- těžně úspěšný) u- mělec není. Ve světě známí a u- znávaní mistři car- toon, jako Barták či Slíva a pár dalších umělců soutěží jen

výjimečně. Vlastně jen když je někdo jmenovitě oslovi - že by jaksi organizátorům jejich účast způsobila radost. Prakticky vzato jen tři autoři (tj. Matuška, Lichý a Prchal) získali loni celkem 5 ocenění v mezinárodních soutěžích pořádaných mimo Česko, Slovensko a Polsko (to znamená v Chorvatsku, Iránu, Itálii v Srbsku a v Rumunsku). Oproti roku 2017 však ne- ubylo dalších autorů, těch úspěšných ve více než jen jedné soutěži. Předloni takových je- dinců bylo pět - a letos taktéž. Pavel Matuška měl minule čtyři zásahy, loni už všem nejúspěšnějším autorům stačily k horním místům v bilancování trefy dvě. Přesto úplně všem blahopřejeme!

Bilance roku 2018*)

Lubomír Lichý

Exhibition of Cartoons Zagreb - Chorvatsko: **1. cena**

Viz kresba na další str.!

Festival humoru Františkovy Lázně - Česko: **Hlavní cena**

Josef Prchal

Teheran Int'l Cartoon Biennial - Irán (portrét): **2. cena**

World Festival of Humor Calarasi - Rumunsko (portrét): Excellence Prize

Marie Plotěná

Bomburova Šabl'a Brezno - Slovensko: **2. cena**

Int'l Cartoon Competition „Brain Sneezing“ Prešov - Slovensko: **MyMamy prize**

Jiří Košťál

Int'l Exhibition Satyrykon Legnica - Polsko: **2. cena**

Václav Linek

Frašťacký Trň Hlohovec - Slovensko: **3. cena**

Jiří Hiršl

Zlatý Súdok Prešov - Slovensko: **Cena ČUK**

Viz kresba výše!

Emil Šourek

Zlatý Súdok Prešov - Slovensko: **Cena časopisu Bumerang**

Jiří Srna

Int'l Karpik Niemodlin - Polsko: **Cena člena Sejmu Polské republiky**

Břetislav Kovařík

Int'l Karpik Niemodlin - Polsko: **Cena Národního centra pro zemědělství**

Pavel Matuška

Festival *Andromeda* Trento - Itálie: **Distinguished**

Animal Cartoon „Wild Animals“ Bělehrad - Srbsko: **Čestné uznání**

Jiří Novák

Bomburova Šabl'a Brezno - Slovensko: **Čestné uznání**

Frašťacký Trň Hlohovec - Slovensko: **Čestné uznání**

Pavel Rychtařík

Frašťacký Trň Hlohovec - Slovensko: **Čestné uznání**

Zahrnuto je 77 soutěží, jejichž výsledky jsme zaznamenali do vydání tohoto GAGu.

A nyní naše tradiční časová řada - už 15 ročníků!

Podbarveny jsou ročníky, v nichž se dařilo Čechům nejvíc (2005) a nejméně (2009) pokud jde o kvantitu ocenění. Pokud jde o kvalitu, tedy o počet **cen** z nejvýznamějších cartoonfestivalů, je možné si konkrétní bilance najít v příslušných číslech e-GAGu.

2004 – **28**; 2005 – **32**; 2006 – **26**; 2007 – **26**; 2008 – **28**; 2009 – **11**; 2010 – **14**; 2011 – **14**; 2012 – **19**; 2013 – **14**; 2014 – **29**; 2015 – **23**; 2016 – **17**; 2017 – **19**; 2018 – **17 ***)

***) Zatím;** čekáme, zda se nám ještě někdo z neúmyslně opomenutých autorů 2018 nepřihlásí. Myslíme, že se tak za poslední léta ještě nestalo - ale znáte to. Zrušíme toto upozornění a hned je to na stole! (red.)

JP = Josef Prchal pro Španělsko získal 2. cenu na **11. ročníku Int'l Teheran cartoon contest** v Íránu. **Vlevo** vidíte oceněné karikaturisty na pódiu při ceremonii předání cen - **níže** pak zajímavé konkrétní trofeje.

Vpravo je Prchalova kresba v kategorii portrét: vcelku zdařilá podobizna s číslem 10 - Katalánc to není, ale hraje v dresu FC Barcelona. Argentinského kopálistu se dvěma ss ve jménu si jistě domyslíte...

Poznámka: Pokud se ještě uděluje tzv. Novinářská cena v kategorii **Nejlepší česko-slovenský vtíp**“, od přepředlošského roku jsme o ní nečetli ani neslyšeli. Pokud o posledních držitelích z ČR víte, dejte vědět. K naší bilanci mezinárodních úspěchů ji snad lze přiřadit...

Retro:

Ještě obvyklých pár vět z archívu. K bilanci roku **2013** jsme v GAGu na tomto místě přidali odstaveček s podnětným návrhem. Příští rok jsme ho zopakovali... také loni a předloni.

Jako většina takových nápadů i tento v předminulém, minulém i novém předsednictvu České unie karikaturistů zůstal oslyšen. Tak znovu...

Náš tradiční, ale sále kvalitní nápad: **Výstava a „repre album“!**

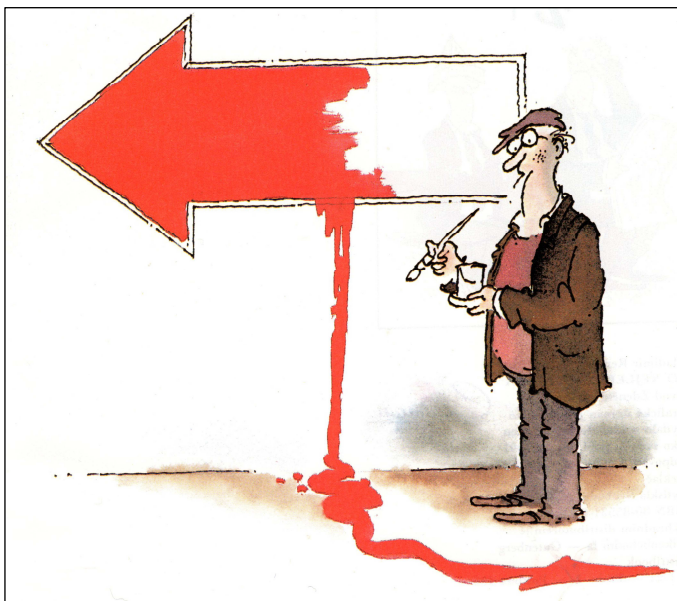
Jak je z výše uvedené číselné řady jasně vidět, máme nyní zachyceno a zmapováno už plných **patnáct let mezinárodních úspěchů** našich karikaturistů na mezinárodním poli. Od počátku šlo o zaznamenávání úspěchů především členů České unie karikaturistů. A tak, jako po každém bilancování, i letos připomínáme **nápad** předsednictvu ČUK (...) Ale je k použití pro kohokoliv - kdykoliv a kdekoliv. **„To nejlepší z Česka“**

Není toto rovnou námět na **bilanční výstavu**? Možná letos..., ale je vhodný i k blížícímu se 30. výročí založení spolku v r. 2020? A s ní i **katalog mezinárodně oceněných českých vtípů z let 2004-2018** (včetně těch z legendárních soutěží v Písku, Hradci Králové a v Praze).

**Pozvání na výstavu v sídle
Českého rozhlasu - od 10. 1. 2019**

Vladimír Renčín se v e-GAGu rozhodně neobjevuje jen výjimečně. Naopak; počínaje oslavami jeho sedmdesátin a konče přesmutnou zprávou o jeho skonu - a vzápětí velkou výstavou v pražské Galerii Smečky - jsme abonentům našeho měsíčníku o životě i díle asi nejpopulárnějšího českého karikaturisty posledního půlstoletí přinesli dost. Převažovaly tu samozřejmě texty, vzpomínky, recenze - protože kreslených vtipů od Renčina je v knihkupectvích k prolistování i na internetu k prohlížení dlouhá řada.

Dnes tu bude již výše zmíněná výjimka: řekněme tomu třeba fotoreportáž, ale spíš to bude mít rysy amatérského alba. Tedy seskupení fotek od čtyř, pěti autorů, které se nám dostaly do rukou (na monitor) díky e-mailům od fotografů, všelijakým webům i jakémusi *Rajčeti*; právě tam se snímky z naší výstavy urodilo dost.

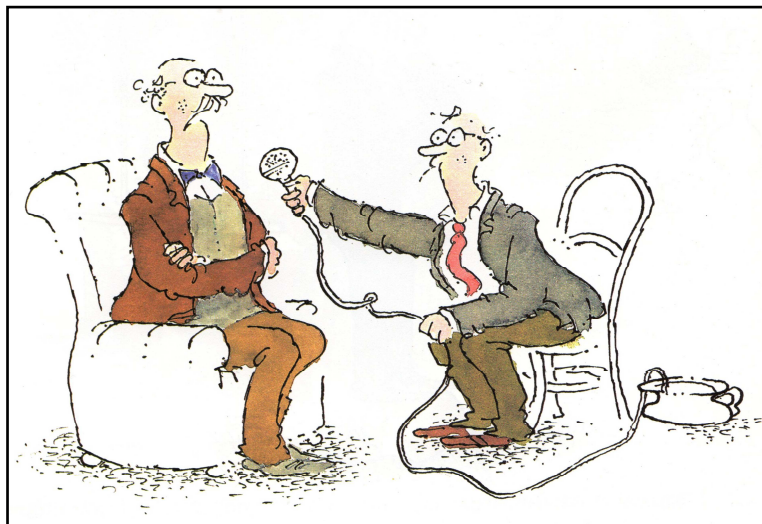
Začínáme ale oficiálně: Dceru autora **Zuzanu Renčínovou**, která originály kreseb pro výstavu uvolnila, přivítal úvodní řečník **Václav Hradecký**, dlouholetý pracovník ČRo a též šéfredaktor humoristického týdeníku *"Podvobraz"* (a sám je též autorem kreslených vtipů).

Do nového roku s humorem - Vladimíra Renčina

Představit divákům Vladimíra Renčina je vcelku jednoduché. Není mezi námi ten, kdo by o něm nevěděl, jeho tvorbu neznal a... Právě v tom se pak kurátorovi výstavy kresleného humoru královéhradeckého autora zjeví v plné nahotě ten problém: co ještě nového a zajímavého vlastně o něm sdělit? Vždyť tuto výstavu s více než stovkou obrázků určitě navštíví někdo, kdo by stál o podrobný životopis a seznam výstav a publikací tak plodného autora (ten by sem stejně ani nevešel, jak je dlouhatánský). Stačí tedy nejdřív připomenout,

že níže jmenovaný autor už v 80. letech minulého století několikrát uvedl, že právě Renčín je tím opravdovým národním umělcem, bereme-li to po stránce srozumitelnosti díla a jeho celonárodní obliby.

Pochopení jeho vtipů navíc není dáno autorem nízko nastavenou laťkou, abychom přes ni přeskočili všichni. Jde o laťku pohyblivou, kterou si každý můžeme nastavit podle sebe. Literárně vzdělaný jedinec si proto může vychutnat i květnatě rozevlátá slova z úst Dlabáčka. Buď vím, odkud autor ten archaicky působící text vytáhl a jsem na sebe pyšný. Anebo aspoň poznám, že tuto znalost ve svém vtipu využil a ocením to. Ale to vůbec neznamená, že i tzv. prostá osoba se nezasměje nad stejným vtipem; už proto, že řečené slovo a veselý obrázek jsou prostě veselé. A přesně zaměřené.

Poslední čtvrtstoletí Vladimír Renčín pracoval především pro deníky. Byl to velký rozdíl oproti předchozím třem desetkám let, kdy si vysloužil oblibu kresbami, které jsme považovali za více než jen prvoplánově humorné. Jako by na nás z Dikobrazu či z Mladého světa současně s kresbou ze stránky vyskočilo i jeho mrknutí okem. Proto jsme si říkali, jak asi bude s těmi potměšilými vtipy úspěšný od chvíle, kdy už lze cokoliv říci naplno...

Namísto pro týdeník najednou

vymýšlet a kreslit den co den... to není fakt žádná legrace!

Tady se ukázalo, že je Renčín autorem toho nejvyššího kalibru. Dnes vidíme, že jeho humor - evidentně právě proto, že se neoddal přímé satíře, má prodlouženou, ne-li dokonce nekonečnou použitelnost. Tím, že se promyšleně vyhýbal konkrétním osobám, že nekarikoval konkrétní politiky, neztratily jeho kreslené vtipy na zaručené trvanlivosti. Někdy se nám může vybavít doba, kdy se zrodily - ale ani tomu, kdo situaci pamatovat nemůže, to nebrání v pochopení vtipu. A hle - už jsme zase u té laťky, tentokrát nastavené autorem tak, aby ji mohl

překonat divák každého věku.

Tato výstava - teď přijde důležité sdělení - se koná díky Renčínově rodině, která pro nás, potažmo pro Český rozhlas, má pochopení.

Na snímku: dcera Vladimíra a Miloslavy Renčínových - **Zuzana Renčínová.**

Vždyť Vladimír pro naši - veřejnosti tak libou - instituci vymyslel i přesnou a stručnou kresbu na Novoroční blahopřání.

Co je ještě důležité? Skoro veškeré zde vystavené vtipy

jsou originály, je to možná desetina z těch, které jsme mohli vytahovat z těžké krabice. Vybrali jsme a na jednotlivé plochy umístili pospolu kresby, které mají obdobné téma. Pro diváka by to měla být příležitost před jedním rámem nepřeskakovat v mysli od jednoho obrázku ke druhému, ale potěšit se třeba zjištěním, kolik variant může na jednom místě pobavit jedna návštěva vinného sklípku. A hned na další ploše, je jich skoro třicet, se přeneseme do samostatného světa broučků v sérii "Ze života hmyzu".

Nenajdete tu žádné “staré dobré fóry”, které jste kdysi vystříhovali a připínali na různá místa doma i na pracovišti. Najdete je v řadě alb a katalogů, které už vyšly. Naše expozice přináší vtipy, které jen stěží mohl někdo vidět takto pohromadě. Výstava je teprve druhá od smrti karikaturisty koncem minulého roku. Kresby jsou z období, kdy byl Renčín smluvně vázán kreslit pro různé noviny. Ovšem, jak vidíte, na obsah, formu a vůbec smysl jeho tvorby to nemělo nejmenší vliv.

V tom spočívá Vladimírovo mistrovství, vlastně i jeho vzkaz následovníkům. Zůstaňte svoji a věřte, že smysl pro humor vás (i nás) podrží...

Ivan Hanousek, kurátor výstavy

Řečníka *Václava Hradeckého* (vpředu jeho záda) obkroužili hosté a některé tváře jsme dokázali identifikovat. Ta vlevo patří *Blance Hlomové*, ta za ní *Milanu Dusovi*. Za Slívou stojí až vzadu šedý *Vladimír Vondruška* (instaloval výstavu), s kravatou královéhradecký primátor *Alexandr Hrabálek*, o krůček před ostatními *Líba Šrottová* (na *Rajčeti* visí její fotoreportáž *). Nad levým Vaškovým ramenem se zjevuje tmavá dáma *Nepraktová* a nad pravým tmavá *Zuzka Renčínovic*. Další i stejné osoby jsme poskládali do mozaiky na příští stránce.

*)https://telc321.rajce.idnes.cz/RENCIN_2019/?utm_source=notification&utm_medium=email&utm_campaign=album-creat

Pohled z druhé strany: zleva *Hruboň*, *Hanousek* a *Hlomová* (trio autorů loňské výstavy VR ve Smečkách) vpravo od *Slívy* primátor *Hrabálek* a zcela vpravo se sklenkou zmíněná *Šrottová*. Kdesi se ukrývají další karikaturisté *Bernard*, *Košťtýř*, *Vorel* a *Fojtík*; *Koutek* je honí s foťákem.

Přece jen pár popisků k snímkům od řady autorů - nakonec se nám ty jejich e-mailem doručené fotky tak pomíchaly, že pro jistotu děkujeme všem; tedy i těm dobrým duším, které nám pár obrázků zaslaly a nakonec je tu nenajdou...

Zleva a shora: Hlavní postavy z ČRo: S mikrofonom *Zuzana Foglarová* * *Zuzana Renčínová*, která nám s mámou *Mílou* tátovy kresby zapůjčila * Úvodní rám o autorovi a výstavě * Ještě než to začalo, už hosté hltali (sousta humoru) * Na přátele moc času nezbylo, ale na *Fojtíka* si ho udělali Hanousci * Kurátor pohovořil s *Milanem Dusem*, jehož výživný pořad o Renčínovi má *Galerie R* po ruce * Tak jako televizní *Zvířátka pana Krbce* běžící v třetí síni * Milovníkům *Renčínova* díla jsme připravili ukázky z alb, katalogů a dalších tiskovin.

A ještě přidáváme čtyři snímky z milého podvečera:

Jak navštívit Galerii R v původní budově ČRo lze popsat jednoduše, hned za hlavním vchodem z Vinohradské ulice zahnete prudce vlevo a šup podle šipek do suterénu. Ale není to žádný kryt, nýbrž prostorné sousálí, kde se lze obdivovat i muzeálním kouskům radiopřijímačů i původnímu rozhlasovému studiu.

Dohlíží na to zkladatel státu TGM (viz [vlevo nahoře](#)) a soudíme, že by ho potěšily Renčiny realistické reakce na společnost a politiku i milé reakce diváků (viz [vpravo nahoře](#)) na Vladimírovův humor k dnešnímu stavu státu.

Jedním z exponátů dobře uzamčených v prosklené vitrině je i památné 1. číslo měsíčníku Škrt z ledna 1990. Byla to právě Renčinoва kresba na obálce (na obr. [vlevo dole](#)) co tak přesně korespondovala s tou dobou. A navíc ji jaksi i předbýhala, že?

Proč se dva kurátoři, jedna galeristka a jeden kreslíř tváří na výstavě kresleného humoru tak vážně, ne-li smutně? (Viz snímek [vpravo dole](#)). Asi je mrzí, že to všechno, co se dnes v České republice a především v prezidentském sídle děje, Tomáš G. Masaryk vidí. A nemůže tomu zabránit. A že my, co ještě žijeme, zřejmě též ne! Ale ne - tak špatné to s námi není - tady totiž zrovna řečník vzpomíná, že Vladimír Renčín už s námi není... Buďme tedy rádi, že tu po něm zbyly ty tisíce veselých obrázků.

Ale ještě k možné návštěvě této pražské výstavy. Jak jsme uvedli, je celkem lehké na ni trefit. Ale není snadné se trefit do otevírací doby. Je totiž přístupná jen ve čtvrtek a to pouze odpoledne! V době 12 - 18 hodin. Samozřejmě, pokud by chtěla do metropole přijet skupina čtenářů karikatury, vyjdou jim pracovníci Českého rozhlasu rádi vstříc a provedou je Galerii R.

Snímky: Jan Koutek, Jiří Košťál, Livio Zanolto, Líba Šrottová, Jiří Hruboň + GAG-foto

Kresba: Vladimír Renčín

(Tak tento vtip od Mirka R. na výstavě nenajdete. Ve výstavních rámech jsou především originály z posledních desetiletí, dělané pro deníky. A u když tu zbylo trochu místa... A je to vlastně docela dobrá ilustrace k těm řádkům o něco výš.)

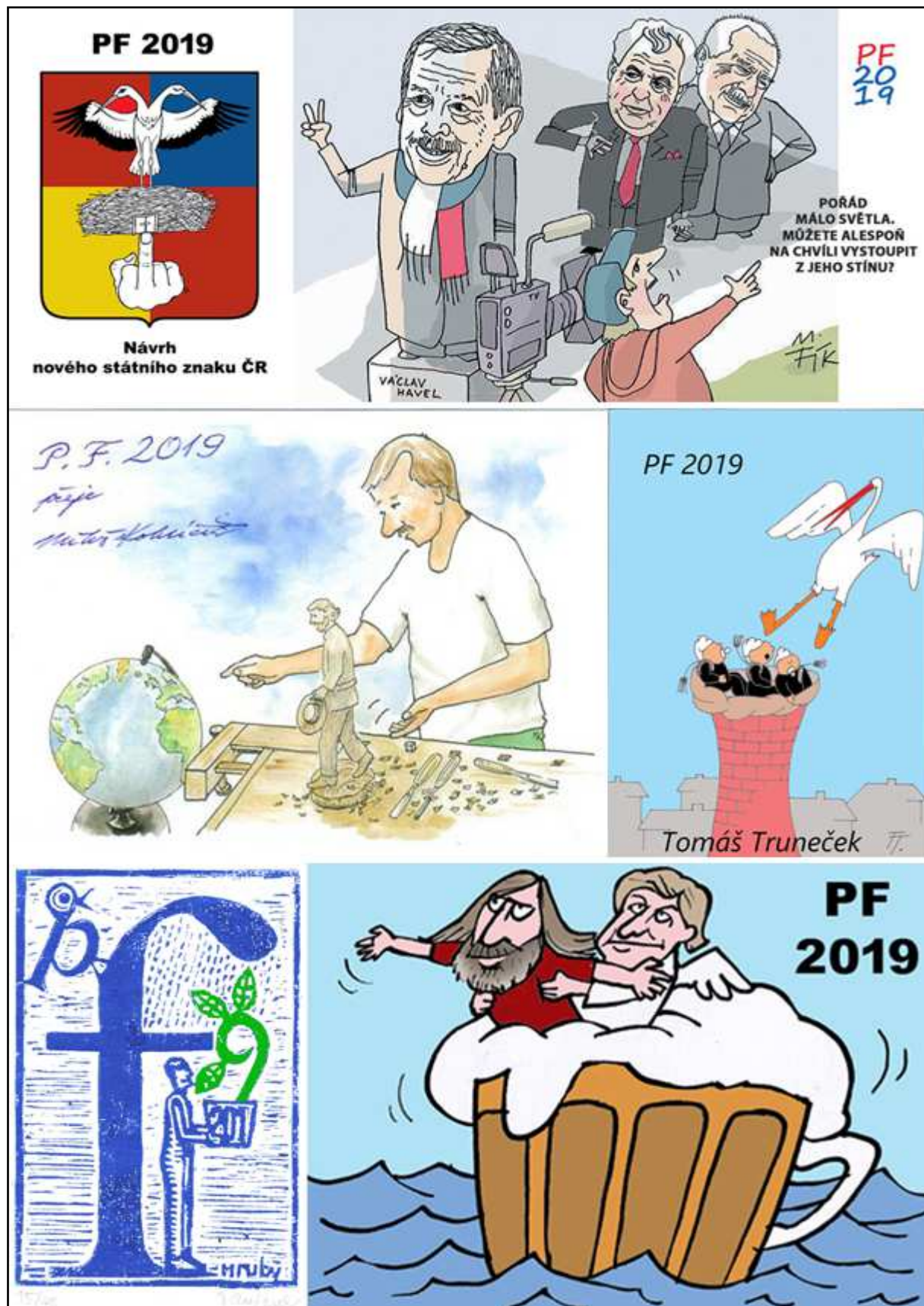
V posledním loňském čísle jsme popřáli všem (více jak pět stovkám) odběratelům e-GAGu vše nejlepší v tomto roce. Stalo se tak s pomocí kreslířů, kteří nám poslali svá P. F. 2019 do půlky prosince, kdy magazín pravidelně vychází. Tím jsme je mírně využili, neboť jsme nemuseli vymýšlet vlastní novoroční zdravici...

Jenže příliv blahopřání nám do redakce přinášel další a další kousky, včetně těch poslaných opravdovým meilem, tedy poštou. A neskončilo to ani po Vánocích, pošta měla asi dost práce a nabrala zpoždění. Těsně před Silvestrem ještě došly další péefky (nebo péefka?). **Vlevo** je jedna taková, kterou pošťák protáhl louží a ani obálka ji nezachránila před rozmazáním. Text ve třech jazycích a podpis **Mirek a Tereza Bartákoví** pošpinila rozpitá modř... Pokud měl náš poštovní doručovatel nad sebou osobního anděla strážného, doufáme, že mu dá, co si zaslouží (**viz obr.!**) Výhrůžky, kterými jsme hrozili opozdílům v číslech 10 i 11, že sice děkujeme, ale do GAGu jejich blahopřání asi v půli ledna moc nepatří, nyní rušíme. Jak vidíte zde i na dalších stránkách, podlehli jsme přesile: pár kousků jsme jich ještě dovybrali a po čísle roztrousili! (G-men)

Kresby:

Barták, Jablonovský, Mišánek, Pavlíček, Romi, Kotrha

Psalí jsme sice v číslech 10 i 11, že blahopřání, která nám přijdou přijdou do redakce až po 15. prosinci už na stránkách magazínu nenajdete, ale.... Jak vidíte na několika místech, podlehlí jsme značné přesile: pár desítek jsme jich ještě dovybrali a po čísle roztrousili! (G)

Kresby: [Steska \(2x\)](#), [Fojtík](#), [Hrubý](#), [Kohlíček](#), [Truneček](#)...

Dalo by se říci, že veškerý kreslený humor na Silvestra v českých novinách vidíte právě teď - na této jediné stránce. Jde o deník **Právo**, kde **Kemelovo p. f.** zdobí titulní stránku a druhý jeho vtip (též přes 4 sloupce) je uvnitř na str. 6. Není to sice úplná pravda, ale nejsme od ní až tak daleko. Více ke každoročnímu přehledu humoru silvestrovských novin najdete už na příští stránce.

Celkem pět deníků jsme měli v úmyslu prolistovat a shrnout tak pro vás silvestrovskou nadílku, jak jsme to po léta dělávali. Zřejmě to však bylo naposled. Těch 90 korun se ukázalo být vlastně vyhozených. Tři původní vtipy, které jsme objevili - ten třetí vidíte tady vlevo a vyšel v Pražském deníku (jistě i v těch ostatních regionálních) - znamená totiž výdaje po 30 korunách za jeden vtip!

Nesmí vás zmýlit další kreslený vtip se slovy (**viz vpravo**), který pochází rovněž z **Práva**, ale písmenka postrádá. Neměli jsme totiž čas luštit křížovku, v níž se nalézá a navíc tato tajenka musí být hrozně stará. Vždyť **Jiří Šrámek** už je více než deset let po smrti a tak předpokládáme, že redakce se nestydí oprašovat staré zásoby...

Vyhrálo Právo před Deníkem

Ale zpět k současnosti. Kresba **Marka Simona** (vlevo) je v **Deníku** součástí rubriky **Názory** na straně 4. Dokonce celou stránku "Události" uvozuje tím, že je vtip nahoře ve sloupci s glosou. Ten je bohužel dost úzký, takže k formátu, jakého se v **Právu** dostává kresbám **Mirka Kemela** má daleko. Pokud je autor rád, že vůbec má pro svou tvorbu prostor v denním tisku, je to jistě fajn. Přesto by měl zkusit v redakci nadhodit možnost vyžádat si větší rozměr (aspoň přes dva sloupce). Anebo to holt zkusit s kreslením vtipů tzv. "na výšku". Řešení to není nijak úžasné, ale vtipnost obrázku by byla čtenářovu oku viditelnější. A možná by ten vyšší a užší formát přiměl autora poněkud zkrátit nepřilíš ústrojné a spíš matoucí zobáky svých protagonistů. Takto nutí nezasvěcence ptát se, proč jenom se ti ptáci v motoristických brýlích zabývají lidskou politikou?

Všechny (myslím že všechny) deníky se na konci roku místo velkého veselí raději věnují pohřbům, které přinesl rok. Legrace v nich najdete pomálu, třeba **Deník** k vybraným fotkám ve sportovní příloze dodal texty do bublin a název *Silvestrovský komiks*; navíc přidal stránku *Bláznivé sporty budoucnosti* s 6 kresbami. Prolistovat všechny svazky novin není fakt lehké a hledání legrace není velká legrace. V **Blesku** a v **Hospodářských novinách** nebylo vůbec nic.

92 tiskových stran za 90 korun

Pět deníků, zakoupených v poslední den roku má celkem 92 stránek a přišlo nás to na celkem 90 korun českých. Jde o tyto tituly: **Hospodářské noviny** (16 str./25 Kč), **Blesk** (20/12 Kč), **Lidové noviny** (8/18 Kčs), **Právo** (18/18 Kčs) a **Litoměřický deník** (20/17 Kč). Až na posledně jmenovaný titul dovezený z venkova bylo vše zakoupeno bez problému po poledni 31. 12. 2018 v prodejně **Žabka** v Praze 6.

Nyní tedy konečně odpovíme na očekávaný dotaz: Kde máte **Mladou frontu DNES**? A kolik v ní bylo za 19 Kč kreslených vtipů či karikatur? Takže: v krámu jsme po cestě z chalupy **MfDNES** nekoupili, protože ji máme v Praze předplacenou. Jenže jako naschvál se nikomu z doručovatelů novin se ten den nechtělo ji vhodit do naší schránky. A nám se zase nechtělo

zpět do krámu, kde jsme už před hodinou nakoupili ty čtyři tituly... Vždyť oni nám to nedodané číslo třeba doručí s tím prvním výtiskem po Novém roce... to už se párkrát stalo. Tentokrát se však nic takového nepříhodilo, v trafikách už tento starý výtisk nevedli, takže MfDNES v naší bilanci chybí. Nejspíš tam byla aspoň jedna portrétní karikatura od *Teichmanna*, jako každý den - zda i něco navíc, to těžko říci. Když jsme se pokusili najít a stáhnout chybějící vydání z webu MfDNESu, odmítli nám to číslo z Archívu vydat. Vyjekli na nás: "Jejda! Vždyť vy jste si to nezaplatili!"

Těžko se po internetu vysvětluje, že máme jejich noviny dokonce **dlouhodobě předplacené**, ale jejich neschopnou firmou nedodané. "Jejda, tak to máme smůlu," řekli jsme a nechali to být. Nebudeme se kvůli nim vztekat. "Jak na Nový rok - tak po celý rok!" - to znáte, že...

Co z toho všeho plyne?

Ze šesti titulů jsme prošli zmíněných pět a namísto trmácení se za tím šestým jsme se zabývali pátráním, které nám poskytly "**Lidovky**" a v nich, nejspíš jako úlitba za neschopnost redakce najít karikaturistu typu Jiráňka, Pálky, Renčina, Lichého či Kemela - něco jako legrační kresbu. Jde o ilustrační kresbu (**viz vlevo!**) záhadného výtvarníka **Richarda Cortéze**. Hromadná fotka všech členů redakce, kterou jsme v deníku na Silvestra našli, nám tak aspoň poskytla možnost najít si tvář autora, posvítit si na něj a vystříhnout ho pro čtenáře GAGu. Stojí na snímku (**viz vpravo!**) v horní řadě uprostřed; není z nejmladších, ale vypadá celkem očekávatelně - je to ten v tmavých brýlích.

Celkem a dohromady, tedy s omluvou za jeden chybějící titul, jsme zjistili, oproti minulým roků, stále stejně špatnou situaci s redakčními nápady pokud jde o spolupráci s autory humorné kresby. Ale ne, spíš jde o stav horší než dříve. Kdysi se jen v rubrice Kvítka na stránce *Svobodného slova* objevovalo koncem roku nejméně osm kreslených vtipů - a k takovému počtu má i kompletní sestava českých celostátních deníků přímo neuvěřitelně daleko!

(i.h.)

Aby vám to nepřišlo líto, přinášíme dále v čísle aspoň pár obrázků od V. T. z předchozího vydání a také pár z obálek posledních čísel týdeníku Respekt od P. R. (red.)

Konec roku v MfDNES aneb Náhradní řešení bylo nasnadě

Když nám 31. prosince nedodali předplacený deník vrátili jsme se zpět. Ejhle - celá desítka karikatur! Nápad to byl dobrý, ale nijak výjimečný. Kdo by se namáhal hledáním hlav sportovců, umělců, politiků, vědců či v nabídkách různých „dodavatelů obrázků všeho druhu“, když má v redakčním archivu takových určitě přes tisícovku. Včetně nakoupených autorských práv na vše otištěné v deníku z ruky jediného autora. A tak byl závěr roku, pokud jde o bilancování ztrát doma i ve světě v MfDNESu v pátek **28. 12. 2018** jednoduchý. Pod titulkem „**Výborní režiséři a kat komunismu**“ se po dvoustraně novin roztáhlo hned deset portrétů osobností, co v uplynulém roce zemřely. Tucet dalších vybrala redakce jen „slovně“ - my jsme naopak sáhli po kvartetu „es“ z domácí stránky. Takže žádného kata komunismu tu nenajdete, ale ta čtyři jména všichni známe a tyto více než osmdesátníky poznáme i beze jmen pod portrétem. Všichni mají společné to, že je **Václav Teichmann** dobře „umí“, sám vlastně za působení v Dlouhé u DJW měl už svou sbírku filmařů či herců velmi kompletní. Racek a Mahler ukazují zároveň dvě „tváře“ portrétního stylu, kterými **Teichmann** prošel během své karikaturistické dráhy. A lze se také utvrdit, že deníkový karikaturista je vždy úspěšnější, když může portrétovat důvěrně známou osobnost než když má za úkol trefit tvář nějakého nového proroka či politika z exotické země...

Miloš Forman (86)

Rodák s americkým snem

Všichni jsme jeho děti, shodovali se mladší filmaři několika generací, pro něj představoval uznávaný i milovaný vzor.

Když Miloš Forman 13. dubna ve věku šestaosmdesáti let zemřel, měl za sebou nejen oscarové filmy Přelét nad kukaččím hnízdem a Amadeus, ale také obdivuhodnou životní dráhu válečného sirotka, který si vyvojoval svůj americký sen jen vlastní vůlí a talentem.

Nejúspěšnější z příslušníků české nové vlny byl ještě před emigrací nominován na cizojazyčného Oscara za díla Lásky jedné plavovlásky a Hoří, má panenko, ve Spojených státech však musel začít od nuly, v daleko širším soutěžení polí anglicky mluvících děl, a znovu vyhrál.

Ověrně stejného zbranemi schopnosti vyprávět zábavné o vážných věcech. Ať se střetával doma s komunismem či za oceánem s přepjatou politickou korektností, vždy bránil svobodu projevu. Prohlásil se to celou jeho tvorbou od snímku Vlasy po Lid versus Larry Flint.

I v jeho posledním, alegorickém filmu Goyovy přízraky, s jehož premiérou dovezl Praze doček hvězdného světa.

Zdeněk Mahler (89)

Mistr několika řemesel

Pedagog, spisovatel, scenárista, publicista, muzikolog, obecný herec. Zdeněk Mahler, který zemřel 17. března v 89 letech, obsáhl nespočet disciplín. Učitelství ústav byl pro něj pouhým odrazovým můstkem k jiným činnostem, pracoval v rozhlasu i na ministerstvu školství, jako dramaturg Laterny magiky se podílel na jejím projektu pro Expo 58 v Bruselu.

Poté se věnoval psaní knih, scénářů, divadelních her či dokumentárních cyklů. Spolupracoval s režiséry Otomarem Krejčou, Janem Kačerem, Janem Schmidtem, pro televizi vytvořil pořady o T. G. Masarykovi, o Antonínu Dvořákovi v Americe, o Alfonse Muchovi či Wolfgangu Mozartovi. Jeho zábavně vyprávěcké zaujetí diváci vzdělávacích cyklů milovali, i když mu znali občas vyříkání svévolně zacházení s historickými fakty.

V televizní anketě Největší Čech přijal roli advokáta prezidenta Masaryka. Za trvalý přínos pro českou kulturu dostal rezortní vyznamenání Artis Bohemiae Amici, od prezidenta medaili Za zásluhy. Z jeho filmových scénářů od Nebeských jezdců přes Božskou ělu se naposledy realizoval snímek Láčce.

Ilja Racek (88)

Herec s kouzelným hlasem

Ilja Racek, známý jako profesor ze Stráče duší, primář z Konce velkých prázdnin či Herzog ze seriálu Zlá krev, se vyznačoval osobitým zjevem i hlasem, které ho předurčovaly k démonickým postavám. Nespočet jich ztvárnil na scéně pražského Divadla na Vinohradech, kde působil od půle 60. let až do roku 1990 a hostoval tu i po odchodu na odpočinek.

Před kamerou stál poprvé v roce 1948 v Návratu domů, dále ve Stříbrném větru či v Touze. Paradoxně jeho velkou rolí se stal Julius Fučík z Reportáže psané na oprátku, přestože mu komunistický režim vadil a postavil se i proti takzvané antichari. Věčné příležitosti dostal na obrazovce, hrál v seriálech Arabella, Náhrdelník, Zlá krev či Laskavý divák promíne. Do paměti se zapísl Racek televizní Dr. Hyde nebo Hrabě Drakula, objevil se v druhé řadě Sanitky či v dramatu PF 77, byl Solferniem v Zapomenutém čertovi.

Svůj výrazný hlas uplatnil v dabingu, mimo jiné ve filmu Dobývání ztracené archy, kde namluvil protivníka Indiany Jonese. Daboval i Marlona Brada nebo Geena Hackmana, před deseti lety dostal Ilja Racek od Herecké asociace cenu Thalie za celoživotní dílo. Zemřel v 88 letech.

Juraj Herz (83)

Hrající režisér tří světů

Osud Juraje Herze utvářel tři země. Narodil se na Slovensku, ale poté, co jeho rodinu gardisté za války poslali do koncentračního tábora, nechtěl se znovu přilít vracet. „V lágru jsem rychle dospěl“, říkával. V Bratislavě ho pak nepřijali na hereckou školu, vzlechl, zato za studii pražské DAMU už si zahrál ve filmu. Každá korná dobrá, jehož režisérem Zdeněk Brynkychovi pak asistoval.

První samostatnou povídku natočil do hrabalské kolekce Perlicky na dně, triumf mu však vynesl Spalovač mrtvol, jak opakoval, „jediný film, který jsem mohl natočit přesně podle svých představ“.

Jenže snímek šel po ruské invazi do trezoru. Herz poté nistal oddělán na pohledky a komedie, do nichž často vnišel své oblíbené hororové prvky. Po sérii zákazů či cenzurních zásahů do svých děl emigroval do Německa, kde vedle pohádek režíroval třeba epizody seriálu o komisaři Maigretovi, po návratu natočil snímky Pásák, Tma a Habermannův mlýn.

K herectví, které uzavřel snímky Cesta do Říma a Slovensko 2.0, se měl vrátit ve filmu Tlu-močník, ze zdravotních důvodů však musel titulní roli přenechat Jiřímu Menzelovi. Juraj Herz zemřel 8. dubna 2018.

Co asi člověka napadne, když tak kouká na tyto karikatury? Možná ne každý pochopí, proč prostý zdařilý portrét musejí dnes doprovázet i „pomocné“, byť obvykle také kreslené informace. Z hlediska autora jde asi o ukázkou vědomostí, kterými v tomto směru oplývá - i když to je dnes možné získat, jak se říká, obratem ruky. Pár desítek či stovek obrázků ze života a činnosti známých osob vás google přímo zasype. Z pohledu redakce to může být naopak požadavek, aby autor prokázal, že není jen běžným úpravcem portrétních snímků, ale rutinovaným portrétistou. Možná (ovšem na to opravdu nelze sázet) se stále ještě v některých redakcích vyskytují povolane osoby, které mají ponětí o významu žánru karikatura, či kreslený humor, pro média tištěná pro čtenáře. A ne pro inzerenty... (red.)

A co takhle týdeníky? Dnes: **Respekt** = **Reisenauer**

Málo vtipů v denících. Tak co třeba mrknout se na týdeníky? Pozdě, ty s číslem 52 či 53 by mohly být pojaty jaksi rozpoustileji. Kdysi jsme se úplně „vodvazovali“ ve Stadiónu, když mi vedení dalo volnou ruku a tak jsme s Čechtickým, Lacinou a dalšími kolegy, včetně grafiků a fotografiků vyráběli čísla doslova parodická a hlavně veselá. Minule se nám dostal do rukou Reflex č. 51-52, kde to s pozůstalostí po Jiránkovi a Königsmarkovi rozjel i živý Marek Douša. Protože nás tohle nenapadlo před Silvestrem, ale až po něm, už nebyl na jejich nákup čas. Tím jsme naštěstí i ušetřili kapsu. Není ono těch týdeníků nějak moc? Týden, Instinkt, Téma... no, zkuste si projet ten regál v nejbližším hypermarktu... Kdysi jsem si pletl *Reflex* s *Respektem* a tak, když jsme loni hodnotili humor v prvním, mrknem dnes na ten druhý.

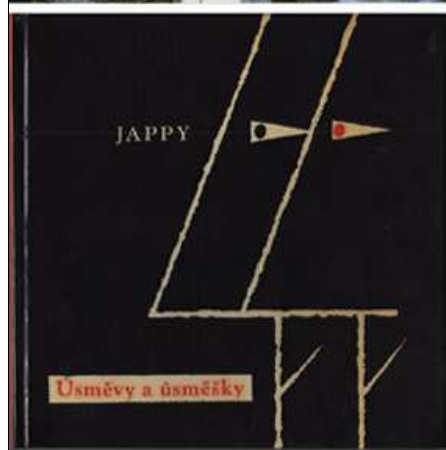
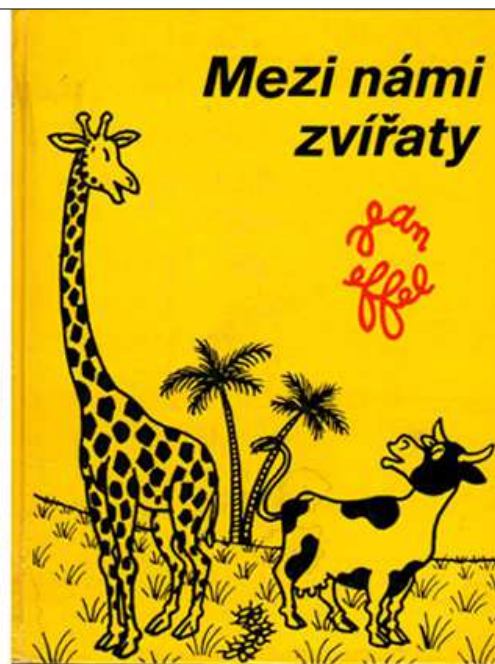

Respekt je v tomhle výjimečný, neb jde o týdeník jednoho muže - myslíme tím **Pavla Reisenauera**, jehož kresby, de facto aktuální humorné karikatury, ale někdy až kreslené vtipy, jsou vizuální dominantou týdeníku - viz čtyři kresby pro obálky loňských čísel časopisu, každá je tématem i formátem jiná, jednou detail, jindy celek. Dalších několik zdobí články uvnitř čísla. A každá je svým způsobem zajímavá i nápaditá...

Chtělo by to kouknout ještě na poslední číslo nedávno skončivšího ročníku 2018... Tak snad příště, až bude víc času... (ih)

Najednou se ukázalo, že obvyklé milé zastavení v antikvariátu se proměnilo v bojovou hru. I lidé se tu před vánoci objevilo víc než dříve, dokonce možná také pomocníků, kteří plní košíky objednávkami zájemců z internetu. I běžný průchod úzkými uličkami mezi regály, stoly a pulty však tentokrát zmizel díky vybudovaným barikádám.

Jsa štíhlý, snažil jsem se pronikat mezi krabicemi, bednami i štosy knih, nejlépe ve stopách dívek, které se v chůzi po zásobovacích trasách vyznaly. Přesto jsem často uvázl ve slepé uličce a i když jsem musel řadu z kupců vyrušit při hledání "toho svého" titulu, stejně můj víceboj nebyl moc úspěšný. Nakonec se ukázalo, že v regálu HUMOR nic novějšího nemají a musel jsem se probít opět zpátky. Bylo jasné, že mají pravdu ti, kteří tvrdí, že už se nově nabyté publikace do polic nevkládají, že je nutné se hrabat v těch stovkách knížek vyskytujících se všude možně. Být mladší a silnější, jistě by mne to bavilo - jenže má záda (a rameno - tentokrát levé)... Takže jsem poslechl i druhou radu, že to je jednodušší přes nabídku na internetu.

Vskutku - bylo.

Byť ne na čas, ale jistě snazší na fyzickou. Najít na googlu **Antikvariáty**, pak ty pražské a nakonec některý z nich navštívit (na monitoru!) moc těžké nebylo. Problém ovšem je se téma třeba dvěma stovkami v kapitole HUMOR či VTIPY, probírat.

Je to asi jen moje osobní neštěstí, ale v takovém jednom či ve dvou patrech knižních hřbetů se zorientuji hned a vyberu (vezmu do ruky) jen pár takových, které neznám. Anebo těch, co znám a jsou "vzácné" či slibují překvapení. Je to vlastně rychlovka, určitě je to desetkrát rychlejší než probírka internetová.

Nakonec jsem pro sebe ve virtuálním "antíku" neobjevil nic zcela úžasného, či potřebného.

Pár desítek zlevněných Urbanů mi určitě ve sbírce chybí, navíc jsou většinou oproti novým vydáním ani ne za polovic; obvykle po 65 kačkách. Jenže - bojím se, že bych tu desítku titulů nejspíš ani celou nedoprolistoval a tak by vlastně obohatila jen můj archiv. Přesto jsem našel ledacos, co může potěšit jiné milovníky kresleného humoru. A to jak autory, tak humoru-milovné sběratele. Renčíny, Neprakty, Kantorky... dokonce v seznamu na další stránce najdete i vůbec první album vtipů Mirka Bartáka. Ale názor si můžete učinit sami... když už jsem se tím hledáním tak znavil, ať z toho aspoň někdo má užitek.

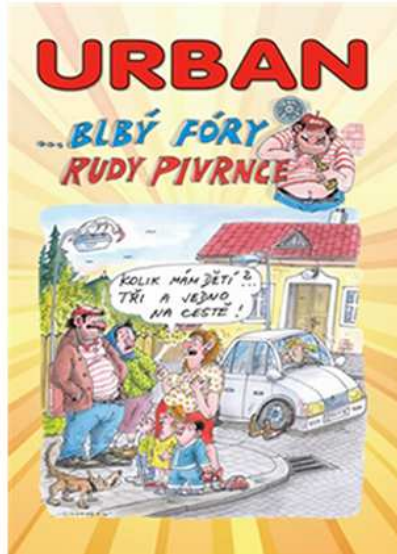
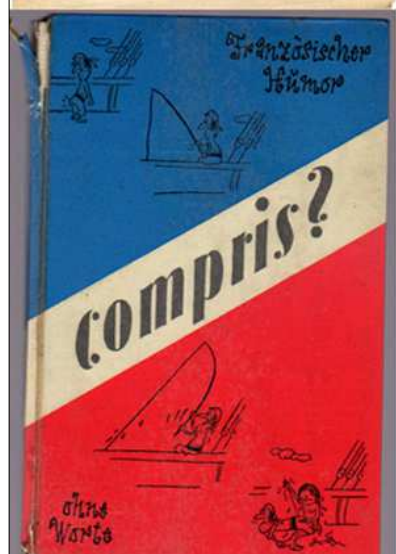
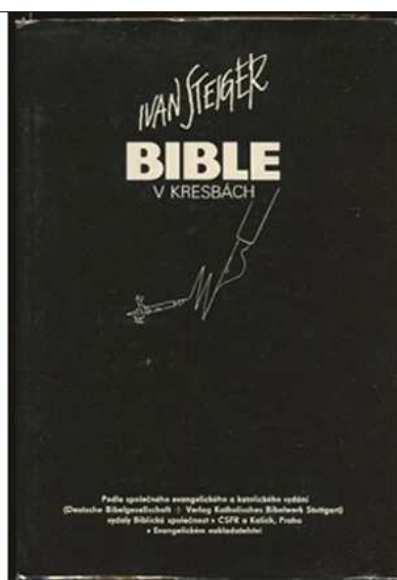
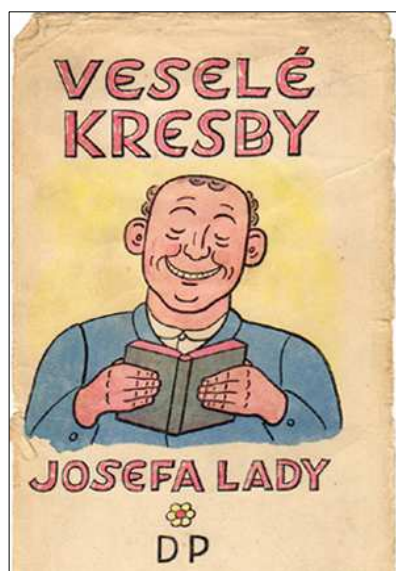
Než se vrhnete ke svým notebookům, tady je pro představu výpis doporučených svazků z nabídky jednoho antikvariátu. Vždy autor, titul a rok vydání díla, počet stránek a cena.

Renčín Vladimír: Lety a pády + plakát (1968)	224 stran	Kč 45
Renčín Vladimír: To nejlepší z Renčina (1991)	80 stran	Kč 65
Effel Jean: Mezi námi zvířaty (1979)	356 stran	Kč 85
Steiger Ivan: Bible v kresbách (1990)	350 stran	Kč 65
Vilém Reichmann- Jappy : Úsměvy a úsměšky (1962)	108 stran	Kč 85
Compris? <i>Französischer Humor ohne Worte</i> (1957)	74 stran	Kč 85
Beze slov český humor beze slov (1960)	194 stran	Kč 65
Barták Miroslav: To je můj případ (1989)	238 stran	Kč 65
Pelc Antonín: Z domova a ciziny - karikatury (1950)	138 stran	Kč 125

Kuriozity*):

Milan Pohunek: Žertujeme kolem vody (obrázky Jiří Litschka !)		Kč 65
Vraťa Ebr: Rudá drbna s IQ. (il. Karel Benetka)		Kč 65
Miroslav Holub: Trocha kreslené poezie nikoho nezabije (UMPRUM muzeum 1984); výběr kreseb Jiřího Suchého a Jiřího Šlitra , edice Malá groteska,	100 stran	Kč 110
Brunner, V. Hugo : Vlastní život v karikatuře - 257 kreseb (1930)	390 stran	Kč ???

*) Jde o tituly, které některý z autorů kreslených vtipů ilustroval anebo cizí texty doplnil svými kresbami

Poznámky:

V nabídce jednoho antikvariátu je uveden i titul "**Velká kniha vtipů**" - a nejde o publikaci vydanou nakladatelstvem Grada. Tím lze zřejmě vysvětlit ty připitomělé názvy publikací Neprakty a dalších bez kroužku nad "ů" u velkých knih vtipů u Grady. **Doměnk**a: Že by chudáci neměli pár tisícovek, aby se uchránili té pravopisné ostudy jednoduše tím, že by si práva na takto zřejmě chráněný titul od nakladatele (*jakýsi* **Drahomír Rybníček**) odkoupili?

Z více **Renčínových** alb uvádíme jen ta dvě, která mají největší význam a vlastně i "cenu" - shrnují nejlepší část tvorby autora z let, kdy získal právem tak velkou popularitu.

Je tu ještě další objev: kniha **Borise Jefimova: Hitler a jeho smečka** - jde totiž o první vydání u nás, které v roce 1946 vydal Svaz Přátel Sovětského Svazu (pozdější SČSP). A za jaksi "dnešní" vysokou cenu: **385 korun**. Pozdější luxusní vydání (2011 Naše vojsko) bylo v *Levných knihách* k dostání o hodně levněji.

A také doplněk k Urbanovi: údaje v nabídce ukazují, že alba jako **Pudy Rudy** od **Petra Urbana** i jiná (od 45 do 75 Kč) byla vydána ve spolupráci s edi-

torem **Richardem Crhou**. Není to tak dávno, co někdejší redaktor týdeníku *Ahoj* opustil péči o *Pivrnce* a zároveň zbytečně brzo i tento svět. Jinak jsou na internetu desítky dalších antikvariátů a není vůbec vyloučeno, že i s větším počtem zajímavých titulů - především by mne zajímala širší nabídka zahraničních publikací cartoons... Zatím však nevím, zda se v tomto roce opět projdu myší po pultech na monitoru anebo se pokorně vrátím k barikádníkům (ih)

— Podívej se, ženuško, já jsem ti koupil hodinky, abys viděla, že není ještě tak pozdě.

— Co si to dovoluujete, pane, oslovovat mne na ulici. To jste se ve mně šeredně zklamali!
— Teď to vidím, ale odzadu to nevypadalo tak zle.

Vrchol roztržitosti

— Víte, paní Mandelíčková, já jsem v poslední době náramně roztržitý. Včera přišel pro mého muže dopis a já jsem ho zapomněla otevřít.

Krátkozraká paní

— Prosím vás, dámy, je tam místo ještě pro jednu?

Valná hromada ČUK v Praze

Až před vánocemi 15. prosince loňského roku se konala obvyklá Valná hromada České unie karikaturistů. Tentokrát se konala v pražské budově YMCA v ulici na Poříčí. Podle našeho spolupracovníka se v sále sešlo na čtvrt stovky členů, z nichž byli rozpoznáni účastníci (abecedně):

Bernard, Dostál, Frýba, Hanák, Hiršl, Holečková, Jurkas, Kelbich, Kratochvíl, Krnášek, Kučerová, Lichý, Mareš, Martenek, Novák, Pírk, Rakus, Rejchrt, Rychtařík, Skoupý, Starý, Steska, Šír, Šourek a Valocká. (jk)

Snímek z facebooku ČUK: **Roman Kelbich**

Lada v Kolíně (nad Labem)

Jak už jsme psali v minulém čísle, pozvánka vpravo stále platí. Jak hlásí Vašek Linek, tak až do 10. února probíhá ve výstavním prostoru Veigertovského domu na kolínském Karlově náměstí výstava „**Josef Lada jak ho neznáte**“. Výstava ukazuje Ladův široký výtvarný záběr od karikatur pro tištěná média, až po ilustrační tvorbu, scénografii a kostýmní návrhy. Pečlivě provedená instalace s množstvím kreseb, scénických maket s ukázkou zapůjčených filmových kostýmů stojí za shlédnutí.

Lada na webu (nad Betlémem)

Strážci pokladu Josefa Lady se jmenují **Martin Lada** a **Josef Lada**. Jeden je pravnukem, který vytvořil internetovou stránku, e-shop a Facebook a s vnukem, který je právníkem, bdí nad autorskými právy na díla svého slavného předka. Pro MfDNES odpovídali na otázky, jak to vlastně s Ladou dnes je... „Do roku 1940 přispíval do novin a časopisů. Když skončil jako redaktor, mohl se věnovat volné tvorbě. Měl jisté oblíbené motivy, mezi které řadíme ty vánoční a zimní výjevy. Díky tomu, že zimní motivy pravidelně vycházejí na pohlednicích, jsou dnes asi nejznámější“.

„Podstatná část obrázků podléhá licenčním smlouvám, hodně věcí nemůžeme povolit. Jsou vydavatelství, která mají výhradní právo třeba na pohlednice. Několik těch smluv je opravdu dlouhodobých. Občas se stane, že dojde k užití díla bez smlouvy, ale většinou se to podaří vyřešit zpětně buď doplacením, či od toho dotyčný upustí. Autorská práva na Ladu vyprší v roce 2027. Musíme to respektovat, ale můžeme si to předem ochránit prostřednictvím registrací. Kvalitní podklady pro reprodukce máme my a současný vydavatel.“

„V Ladově památníku v Hrusicích jsou reprodukce; velmi hezkou kolekci má Národní galerie. *Betlém v zimě* z roku 1942 vyšel i na známce. Kdo chce nyní vidět obrázky Josefa Lady, má šanci v muzeu v Kolíně,“ zve v rozhovoru pro MfDNES **Josef Lada mladší**.

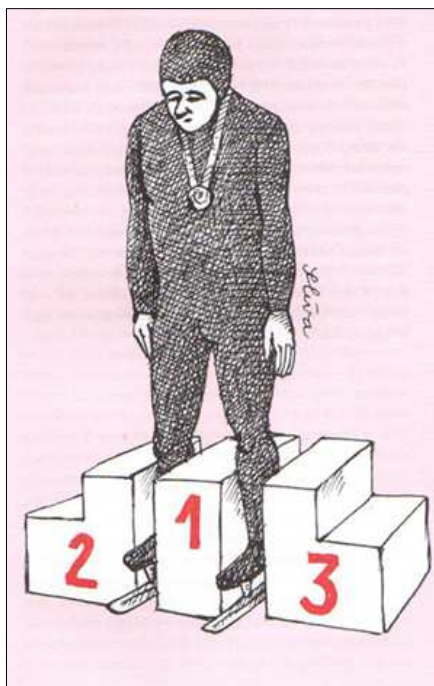

Slíva je taky Čech...

Sice moc neskáče, ale ilustruje. Nakladatelství *Universum* doslova nacpalo jeho 55 kresbami, především vtipy (často beze slov) vydatnou sbírkou fejetonů Zdeňka Haníka. A proto se Slíva na obálce objevuje málem stejným stupněm písma jako autor textu... Sám přiznal, že sáhl pro některé nápady hluboko do archívu, kde pěkně čekaly na život po životě. Ten první prožily v týdeníku *Stadión*.

Ale řada kreseb je zcela jistě nových. Kdepak Sáblíková! Tenkrát se rychlobruslilo jen ve Svatce, ale než jsem tam s fotografem dojel na mistrovství republiky, roztál na dráze led... Šarapovová se ještě ani nenarodila. Místo o Jágrovi jsme psali o Fardovi - tedy jen do chvíle, než zmizel z Brna za (modrou) čárou. Totéž lze říci o Plíškové - jen tehdy to byla Navrátilová. A taky jen na chvíli... Tady prostě Slíva musel pro Haníkův soubor vytvořit aktuality.

Z obrázků, které jsme vybrali, však přímo číší recenzentův sentiment. Vidíte je dole. Ty **dva vlevo**, pěkně nad sebou. Aby se dostalo na různé sporty (a též na různé kreslíře) dělalo se to takhle: Slíva (Va-

ně, Barták, Pálka, Johanus, Dubský, Hrubý...) dostali párkrát za rok úkol: zplodit alespoň čtyři (pět) vtipů přímo na určitý sport. Ve *Stadiónu* šlo o to, aby to nebyly jen ten populární fotbal či hokej. Aby se dostalo i na ty méně známé - kulturistika, ragby, kanostika. A také **volejbal a rychlobruslení** (viz právě tyto ukázky!) Jen tak z ničeho nic by Slíva vtip třeba na odbíjenou vymýšlel stěží.

Nu a **napravo - ti dva myši sjezdáři**? Našli jsme jen tu barevnou kresbu, kterou si nedávno vybral autor pro svou *pé ef 2015*. Nad ní je ona z knížky (a možná i ze *Stadiónu* před čtyřiceti lety).

Tři sta stránek knihy je hodně, nemít drobné písmo byla by však kniha ještě tlustější.

The best of Sport

Pro nás je ovšem zajímavá tím, že svazek je zároveň i obsáhlým souborem Slívových sportovních vtipů. (ih)

Vyčítal žije, víno pije... aneb...

Setkání dvou pražských umělců na Národní třídě...

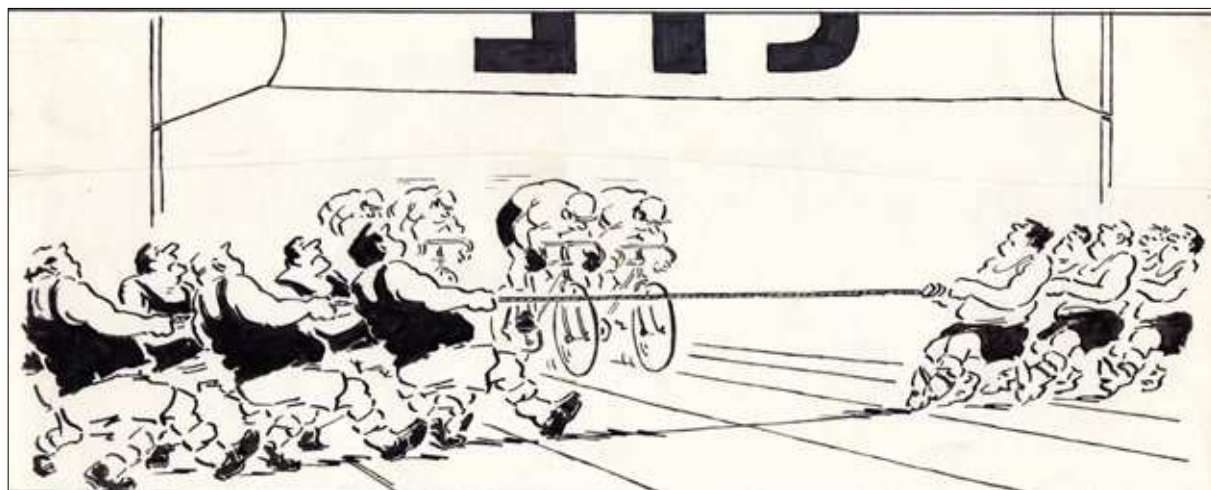
Na zahájení ryze nekarikaturistické výstavy v pražské síni „U Topičů“ došlo k nečekanému, ale o to veselšímu shledání dvou známých autorů kreslených vtipů.

Jiří Slíva vernisáže zajímavých autorů málokdy vynechá: „...a koho tam nepotkám...? **Honzu Vyčítala!**“

Honza prý vypadal báječně, což potvrzuje **snímek (je to ten vlevo)**. A kde se v sále vzal? Vystavuje tam totiž jeho bratranec Jaroslav Prášil. (red.)

Originál Dušan!

Antikvariát „Arco“ mezi nabídkou grafik přináší hned pětkrát: *Originální perokresba Dušan Pálka velmi dobrý stav, drobné oděrky ve spodní části, razítko z druhé strany*)* Cena: 255,- Kč (300,- Kč)

*) Dle ukázek **na webu** jde o vtipy na sportovní téma. Podobné jako je tento. Že by ze Stadiónu? Stálo by za to zjistit, co mají na rubu za razítko... Pro jistotu zde upozorňuji, že jsem Dušanovy vtipy, ani žádné jiné, do antíku nedodal já. (I. H.)

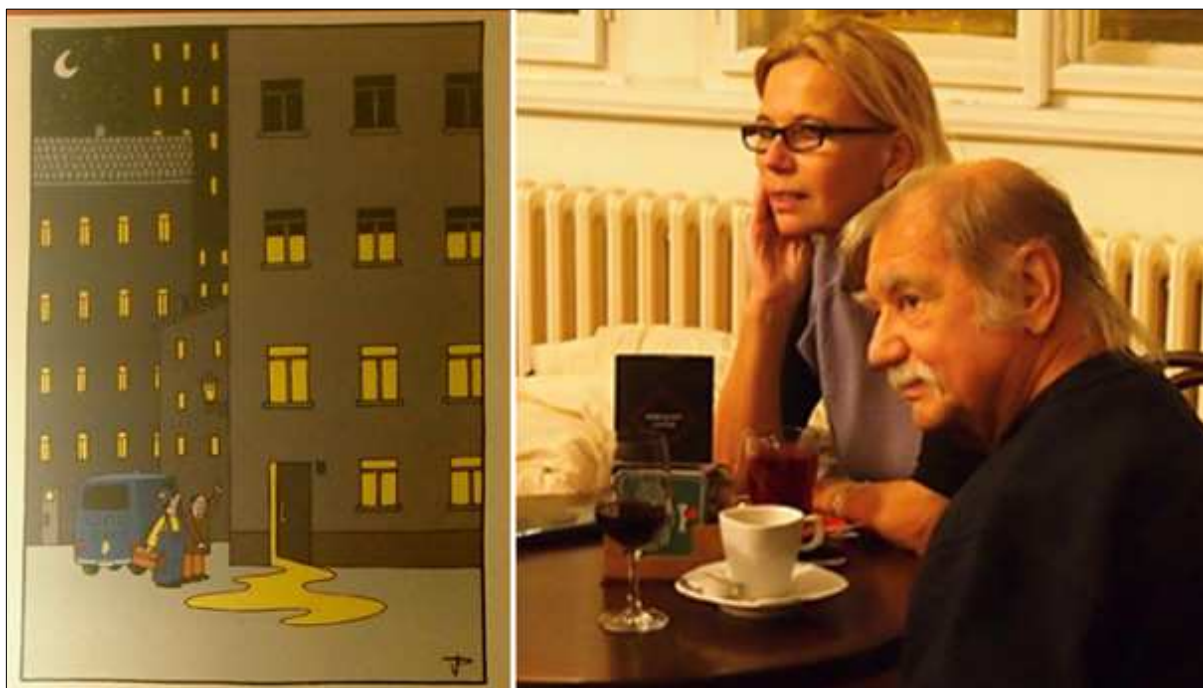
Ševčíkova tramway se opět rozjždí!

Katka Ševčíková na paměť manžela Igora i letos odbrzdí vzpomínací hospodu na spořilovské konečné stanici tramvaje číslo 11 a 14. Bude tedy drandit dříve, než vyjde únorové číslo e-GAGu. Píše: „*Díky za vše a krásný nový rok. Tramway bude letos vyjímečně už v sobotu 2. února, jako vždy od 14 do 18 hodin.*“ Kdo si chce o charismatickém housáčovi popovídat s kolegy u piva, je i letos srdečně zván. Tramvaj sice stojí na konečné, ale výroční vzpomínání tu nekončí. (g)

Jejich výstava byla zahájena 8. ledna v podvečer v Malostranské Besedě. Vzhledem k malé účasti byla atmosféra komorní, kulturní přátelé Kobrova hnutí byli ve zřejmé přesile nad autory (**foto vpravo nahoře**). Za ČUK přítomni hlavně funkcionáři. První dva ocenění byli omluveni, přítomen byl jen třetí neúnavný **Mila Martenek (vpravo dole)**. Kulturní vstup zajistil svými songy **Jirka Košťál (vlevo nahoře)** patřící mezi multižánrové osobnosti, kterých mezi

karikaturisty není málo. Řečník přirovnal současný stav spolku ke koníčkům, jako je sbírání nálepek či podobně, působící účastníkům potěšení. Avizoval únorovou výstavu ČUK na MČ Praha 8 na téma **Sucho** (na 150 kreseb, 40 autorů) od 6. 2. 2019. Možnost navštívit výstavu *Vtipů měsíce* je jen při (zpravidla večerních) akcích MB. Počet prezentovaných (nikoliv nezajímavých) prací se pohybuje kolem deseti, náhradou nejen pro venkovany může být internet. Rozbor uplynulého ročníku a příslib, že soutěž bude v daném formátu pokračovat, je uveden na webu unie. (J. K.)

Vtip měsíce za rok 2018:

1. cena: Josef Prchal
2. cena: Mark Simon
3. cena: Miloslav Martenek

Kresba **vlevo dole**: **Josef Prchal**
Snímky: **Jan Koutek**

Neprakta v Želči

Obrazárna **Špejchar Želeč** připravuje na začátek jara 2019 velkou výstavu kreslených vtipů pod názvem **PAMLSKY FIRMY NEPRAKTA**. K vidění bude přes stovku vtipů, fotografie z rodinného alba Jiřího Wintera Neprakty i snímky pořízené Mistrovým výtvarným okem a nebudou chybět ani zajímavé artefakty, které si s Nepraktovou tvorbou nespojujeme. Obrazárna vydá k výstavě i bohatě vypravený katalog (!).

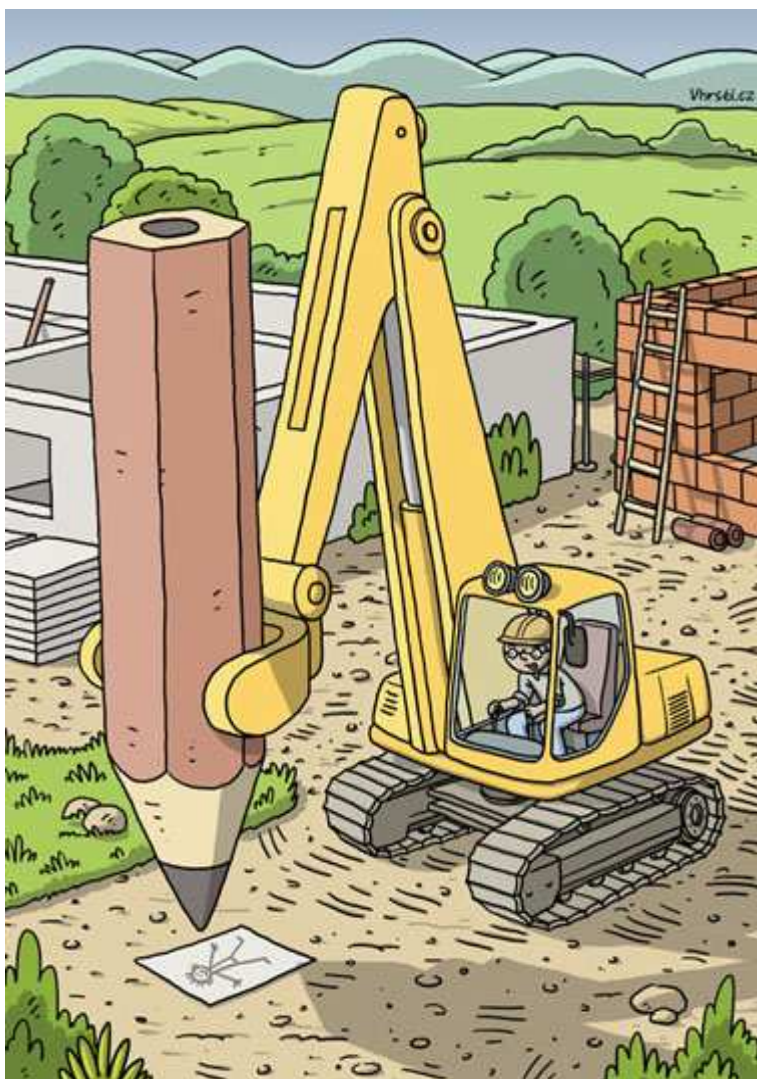
Vernisáž výstavy bude v Želči (nedaleko Plané nad Lužnicí) v sobotu 23. 2. 2019 v 17 hodin. Pozvánka včetně otvírací doby a délky trvání výstavy bude včas zveřejněna.

Nu, pogodi! v Praze

Spolu s *Mrazíkem* asi jediné barevné tituly z Ruska v televizní šedi zdejší pokročilé normalizace. Vlk vyhrožující "Jen počkej, zajáci!" nás naučil znát jména *Svetozar Rusakov* a *Vjačeslav Kotěnočkin* - byli totiž hlavními tvůrci disneyovského klonu *Toma a Jerryho*.

Výtvarné dílo **Rusakova** (1926-2006) je nyní k vidění ve Strašnicích, Galerie PRE, Na Hroudě 1492/4, Praha 10. A je podstatně širší, než bychom se nadáli. Výtvarníková dcera žijící už čtyřicet let v Paříži je jedinou dědičkou díla, které si nyní můžeme prohlížet až do 22. února v české metropoli a nejde jen o ukázky z kreseb pro padesát animovaných filmů, ale též o akty, krajinky i portréty...

Pokud jde o kresby z tv-seriálu, najdete obě hlavní postavy dodnes také na stolních hrách i v knižních vydáních pro děti. Ale vlka s *papirosou* u tlamy hledejte spíš v antikvariátu. (red.)

The Best of Vhrsti 2018

Na webu www.vhrsti.cz si můžete projet žebříčkem toho nejnejnejnej, co v roce 2018 **Vhrsti** publikoval. Uvádí, že seznam je sestaven jen podle čtenářského zájmu, sám nijak do výběru nezasahoval, natož pak aby někoho ovlivňoval.

Názor / Jiřího Hiršla na soutěž o Vtip měsíce

Je **špatné**, když soutěž o vtip měsíce obesílá zlomek členů ČUKu.

Ještě **horší** je, že se bodování účastní také jen zlomek členů ČUKu.

Nejhorší je, že soutěž obesílají i autoři, kteří neumí kreslit a nemají vlastní nápady.

Vůbec nejhorší je, že autorům, kteří neumí kreslit a nemají vlastní nápady, členové ČUKu přidělují body...

Jiří Hiršl

V kruhu stejných chyb

Hugleikur Dagsson (*1977) ve svých vtipech spojuje černý, pro mnohé hraniční humor a jednoduchou kresbu. V češtině mu zatím vyšly čtyři sbírky kreslených vtipů, všechny v nakladatelství **Volvox Globator**: *A tomu se mám smát?*, *A to je nějaký vtip?*, *A tohle má být legrační?* a *Lidové fláky*.

Když v roce 2017 vyhrála na Islandu volby Strana nezávislosti, s níž je spojena řada skandálů, publikoval jsem vtip, kde má člověk zpodobňující Island anální styk sám se sebou. To byla asi nejkontroverznější věc, co jsem kdy udělal. Nešlo o samotnou míru vulgarity, ale spíš o sdělení jako takové. Chodily mi hromady reakcí, že tohle už jsem fakt přehnal a že mám respektovat volbu druhých a omluvit se. Já volbu druhých samozřejmě respektuju, ale zároveň mi přijde absurdní, že se na tolik věcí tak rychle zapomene.

Jak na vaše politické názory reagují fanoušci a fanyanky?

Někdy dost špatně. Když jste veřejně známá osoba, mívají lidé pocit, že vás znají, že jste tak trochu

jejich kámoš, takže se určitě ve spoustě věcí shodnete. Když potom zjistí, že je vaše vidění světa odlišné od toho jejich, naštve je to: *Jak může tvrdit tohle?!* Začnou vám psát a navážet se do vás. Vždycky když se vyjádřím k něčemu politickému, dostanu spoustu kritických reakcí, že se do takových věcí nemám vůbec plést a že bych měl zůstat jen u svých vtípků. Lidé mají asi rádi, když si jedu ta svá obvyklá bezpečná témata typu znásilňování dětí; řešit politiku už je zjevně příliš nevкусné.

Snažit se rozebírat humor je vlastně celkem na nic, ale jak to máte s autocenzurou? Existují témata, o kterých byste nevtipkoval?

Občas je dobré se zeptat druhých. Mám takovou skupinu kamarádů-komiků, na kterých si někdy testuju vtipy, u nichž si nejsem jistý. Člověku může chybět potřebný odhad a odstup. Taky mám pravidlo, že nežertuju o příliš čerstvých událostech, protože se snadno můžete dotknout lidí, pro něž je daná věc ještě moc citlivá. Nemám ale nastavený žádný časový úsek, jak dlouho čekat – v tomhle ohledu se myslím stačí řídit základní zdvořilostí a selským rozumem. Ve finále toho nicméně do koše házím jen velmi málo, skoro všechno, co mě napadne a zapíšu si to, nakonec i publikuju.

Obecně pak myslím není téma, o němž se nedá žertovat, záleží vždycky na kontextu, ve kterém se pohybuje. A důležité je taky nechovat se jako hajzl, to bych teda doporučoval hodně.

To zní jako dobrá rada pro všechny lidské činnosti.

Asi tak no... Ona totiž tajnou přísadou těch mých nejvíc nekorektních a pro mnohé nevhodných vtipů je překvapivě často láska. I když někdy mi jako důvod ke vzniku nějaké hraniční věci stačí už ta čirá radost z nechtivosti a surreálna, ta je taky super – já jsem ten poslední, kdo by to zpochybňoval. Každopádně pokud postavíte vtip na tom, že chcete někomu ublížit, bude z něj třet část ztrpklost a hořkost a moc k popukání nebude.

Může humor fungovat i jako podvrtný nástroj ke zpochybnění autority?

Určitě. Před nějakou dobou jsem se rozhodl, že si přestanu dlouze stěžovat na sociálních sítích a raději vždycky, když mě nějaké politické rozhodnutí naštve, na to téma nakreslím vtip. Cítím se pak mnohem líp, že jsem svůj vztek přetavil v něco konkrétního. Mocní totiž často dělají to, že své oponenty označí jen za rozružený dav, „ulici“, která nad věcmi moc neuvažuje, a tudíž není třeba se jejími reakcemi zabývat. Hledají si cesty, jak kritiku zneutralizovat a zamést. A já zase hledám cesty, jak tu kritiku dostat k co nejvíce lidem.

Není ale potíž s takovými jednorázovými vtipy v tom, že smích brzy odezní – a to je všechno? Třeba satirické duo The Yes Men vždy kombinuje humor s nějakou skutečnou kauzou. Známa je třeba akce, kdy se jeden z nich vydával za mluvčího korporace Dow Chemical a veřejně přiznal její plnou odpovědnost za havárii chemické továrny v indickém Bhópálu.

Rozumím, na co narážíte. Humor je výborný nástroj, ale jeho užití obvykle nevede ke konkrétnímu činu. Lidé se zasmějí... a nic, smích odezní a věci se vrátí do starých kolejí. Takové akce, o kterých

mluvíte, jsou samozřejmě skvělý nápad, jak publikum víc vtáhnout. Chápu, proč to *The Yes Men* dělají, sám si totiž coby kreslíř a komik občas připadám bezradně. Jak třeba bojovat proti zkorumpovaným politikům, když se nakonec stejně udrží na svých postech? Na chvíli se jejich pozice zakymácí, ale ve finále to dokážou vybalancovat a jede se dál, jako by se nic nestalo.

Když se přišlo na korupční praktiky jednoho islandského politika, ale nevedlo to k žádné změně, nakreslil jsem vtip, kdy politik přijde pískající si a se skvělou náladou do své kanceláře. Jeho asistent mu říká: „Pane ministře, v médiích už přišli na všechny vaše podvody a naprostý nedostatek morálky.“ Politik na to odpoví: „A jéje. No co, tak to někdy prostě je.“ A na konci zase odchází domů, pískající si

a se skvělou náladou...

Zatím z téhle své frustrace těžím vtipy. Časem bych si ale rád našel i nějaký jiný způsob, jak se vyjadřovat k tomu, co mě štve.

Napsal jste taky dva muzikály...

Ano, to máte pravdu. Na práci v kolektivu mám rád, jak je osvobozující. Coby kreslíř většinu času pracuji sám a tady mám kolem sebe zničehonic skupinu lidí, kteří se mnou sdílejí břemeno povinností. Navíc na ně vždycky můžu shodit případný neúspěch – to je taky dost fajn.

Teď zrovna píšu heavymetalový muzikál vycházející z nordické mytologie. Hlavním hrdinou je bůh Loki, jenž řeší své rodinné a existenciální problémy.

Druhý kus, který připravuju, je remake *Hamleta*. Pracujeme na něm s kamarádkou a děláme si srandu z islandských divadel a herců. Přímou ty herce pak necháme zahrát sebe samotné, bude to dost k popukání. Satirické divadlo je nejspíš taky

možnost, jak ulevit svému naštvání, ale stačit to myslím nebude.

Ke všemu jsem si ještě v poslední době začal všímat, že se události na Islandu i ve světě podivně opakují. Chci nakreslit o určité kauze vtip, ale často by stačilo jen zrecyklovat nějaký starší.

To musí být taky deprimující.

To je. Mám pak pocit, že jsme se nic nenaučili, že se jen točíme v kruhu stejných chyb. Některá témata nebo veřejné figury vypadají jako požehnání pro humoristy, ale brzy se vám začnou zajídat. Kdosi se zeptal slavného amerického komika Conana O'Briena na Donalda Trumpa s tím, že taková osoba pro něj přece musí být skvělým materiálem – tolik nesmyslů, co vypustí z pusy, tolik přešlapů, kterých se dopustí! O'Brien na to reagoval ve smyslu, že sice ano, ale jen do určité doby – pak už to prostě přestane být vtipné a vy si spíš přejete, aby se situace změnila a věci se zase trochu narovnaly.

Jak v tomhle světle nahlížíte na finanční krizi, která na Islandu eskalovala přesně před deseti lety, kdy jen velmi málo regulovaná expanze islandských bank vyústila v jejich kolaps, a tím pádem ohrožení řady obyčejných lidí?

Někdy mi přijde, že nás to celé musí co nevidět potkat znovu – a možná v ještě o dost horší podobě. Na tohle riziko dnes ostatně upozorňuje celá řada ekonomů a publicistů. Zatím ale děláme, že se nás to netýká nebo že se nám to příští tsunami nějakým zázrakem vyhne.

I před deseti lety krize vypukla zcela nečekaně. I tehdy zaznívaly hlasy o rizikovém chování bank, ale nikdo jim nechtěl doopravdy naslouchat, všichni věřili diktátu růstu. Rozdíl je v tom, že až vypukne další krize, nepůjde už předstírat, že jsme nic netušili. Žádné: *No teda, to jsem skutečně nečekal!* Vždyť se o těch rizicích celých těch deset let bavíme!

Přesto mám pocit, že se chováme, jako bychom na onu finanční krizi z roku 2008, kdy u nás najednou zkolabovaly tři největší banky, zapomněli. A nejen na ni.

Klára Vlasáková, SALON, Právo - vyšlo 19. 12. 2018 / Foto: **Zuzana Lazarová**

Kresby: Repro z Dagssonovy knihy **A tomu se mám smát?** - nakladatelství Volvox Globator

Na rozhovor v Salonu redakci GAGu upozornil kolega **Jan Koutek** z Prahy.

Aktivity **Vojtěcha Jurika** (pro nezasvěcené: jmenuje se ve skutečnosti **Vhrstí!**) jsou širší než široké. Vedle těch, na něž pravidelně upozorňuje *FBookovou* veřejnost jsou i další, na níž jsme narazili v rubrice *Ekonomika* deníku *MfDNES* 18. 12. 2018 v článku **“Fabrika na řidičáky”**. Citují ho tam v souvislosti s drahým vybavením autoškol co do GPS: **“...na dvojnásobek pak vyjde vybavení učebny nebo řidičského trenažéru identifikačním přístrojem pro spojení, uvedl provozovatel autoškoly v trnavské Galantě Vojtech Jurík.”** A je to! Konečně je tak objasněno dosud záhadami obestřené více než měsíční působení **Vhrstího** svého času kdesi na Slovensku.

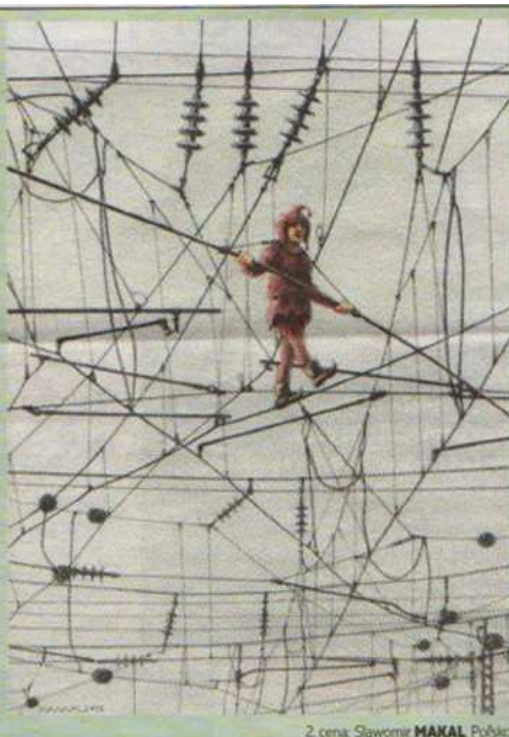
KÝCHANIE MOZGU V PREŠOVE

- spojenie skoku smrti a populizmu

Medzinárodná súťaž kresleného humoru Kýchanie mozgu – od kalokagathie k hypochondrii a späť, podporená medzinárodným vyšehradským fondom, má už za sebou 8 ročníkov, v priebehu ktorých sa jej zúčastnilo takmer 1500 autorov z celého sveta. Tohtoročná téma Salto mortale & Populizmus sa zameriava na populizmus a manipuláciu občanov v prospech individuálnych alebo skupinových záujmov, sľubujúcich rýchle a nereálne riešenie problémov. Cieľom nášho projektu je poskytnúť obraz populizmu prostredníctvom karikatúr. Salto mortale ako metafora a reflexia atraktívneho smrteľného skoku, ktorému tleska cirkusové publikum čakajúce na dokonalý efekt, alebo smrteľný skok artistov. Odborná porota pod predsedníctvom Saskie Gheysens, riaditeľky Európskeho centra kresleného humoru, vybrala z 883 prác víťaznú kolekciu. Najvyššie ocenenie získal ruský autor Andrej Popov, druhé miesto Slawomir Makal z Poľska a tretie Doru Axinte z Rumunska.

Výstava najlepších súťažných prác bude v centre nezávislej kultúry Wawe v Prešove od 17. decembra 2018 do konca januára 2019 a uskutoční sa aj Nowom Targu, Baji, Užhorode a Pardubiciach.

Kurátorom výstavy je Peter Rázus z Prešovskej rozvojovej agentúry, hlavného organizátora tejto medzinárodnej súťaže.

2. cena: Slawomir MAKAL, Poľsko

Luc DESCHEEMAER, Belgicko

Darko DRLJEVIĆ, Čierna Hora

Klišé o pár zabitých jednou ranou se někdy může hodit.

Tentokrát ho použijeme jednak jako ukážku do této rubriky „Časopisy“, jednak k doilustrování prešovské soutěže „Kýchanie mozgu“.

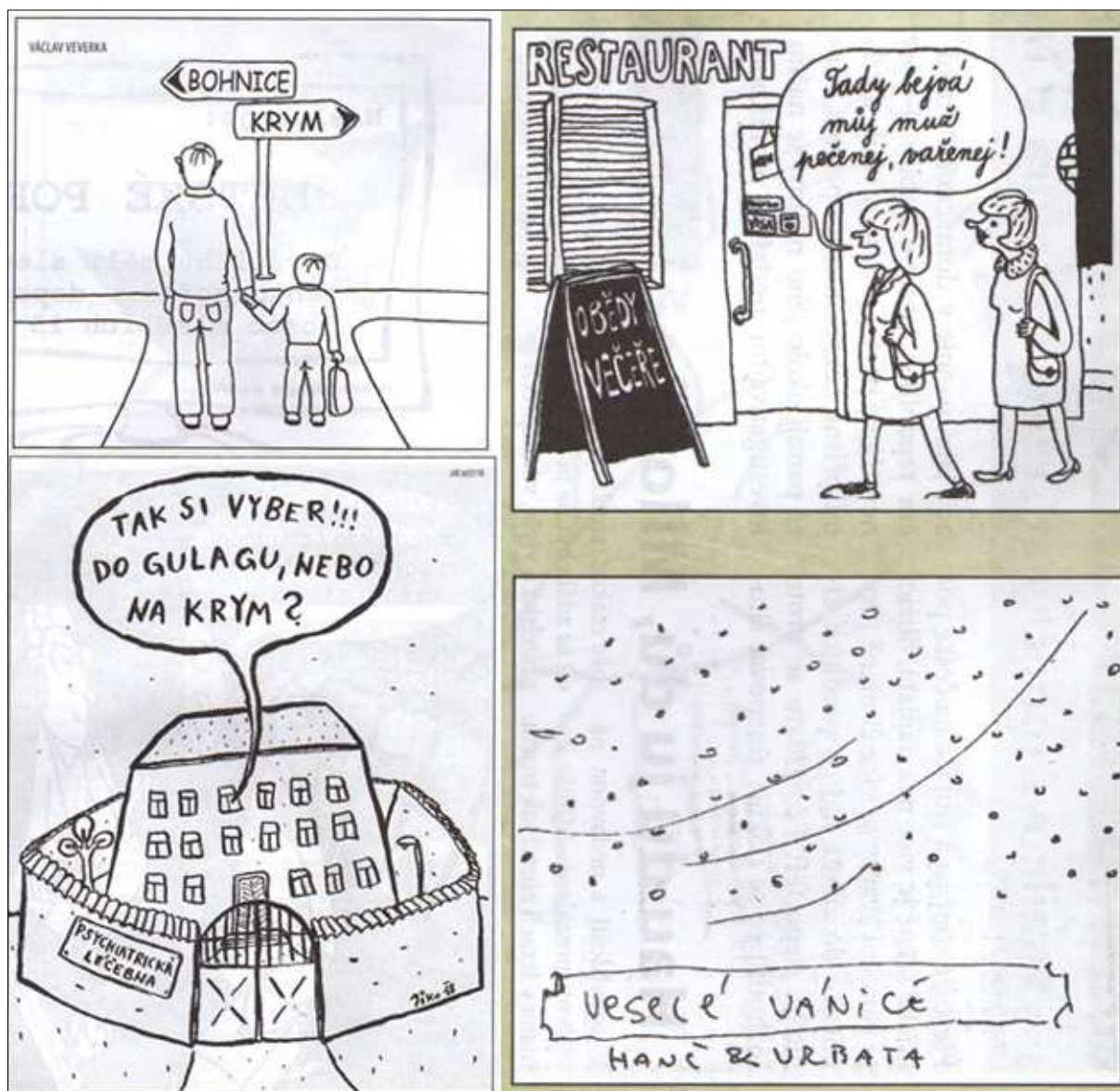
Ve vicovském **BUMerangu** jsme totiž našli hned tři vtipy z této mezinárodní aktivity a ten první (**hned nahoře**) loni v soutěži uspěl. Jeho autorem je polský kreslíř **Slawomir Makal**, který dle poroty dobře vystihl **téma** spojující smrťící skok (salto mortale) a populismus, když nechal kašpara balancovat na laně bludištěm drátů toho nejvyššího stupně napětí. Byla z toho II. cena...

Výsledky už z GAGu znáte, ale z vedlejšího textu - a to je ta třetí rána - můžeme přidat ilustraci normálně patřící do sféry další rubriky **Ze světa** informaci od Petera Rázuse z pořádjící Prešovské rozvojové agentúry, která praví, že výsta-

va nejlepších soutěžních prací je nejen do konce ledna na domácí půdě (fakt - je opravdu na půdě!) v klubu Wawe, ale poputuje pak do polského *Noweho Targu*, do maďarské *Baji*, do *Užhorodu* na Podkarpatskou Rus (tedy Zakarpatskou Ukrajinu) a také do východočeských *Pardubic*. Dva dolní obrázky jsou od Belgičana jménem Luc Descheemaeker a Černohorce Darka Drljeviće; oba patří k úspěšným soutěžákům z jinak vymírající cartoonistické Evropy... Na stole vedle notebooku se nám povalují dvě poslední čísla BUMerangu (24 a 26) ale už máme také v počítači 1. číslo nového ročníku. Hlavní zprávou tedy je, že se čtrnáctideníku ve slovenských sportovních novinách (co by sobotní příloha) daří. Českému čtenáři prozradíme, že v předsilvestrovském čísle 26 odpovídá na otvírák „Osm otázek o humoru“ divadelník Břetislav Rychlík - a hned se drze prohlašuje za člena Křížovnické školy čistého humoru bez vtipu. A neznalost teoretických znalostí ohledně humoru se snaží omluvit tím, že by ho oba ředitelé Nepraš a Steklík chodili ze záhrobní strašit. Má pravdu, protože takové otázky opravdu neřešili, ba je zapovídali; tu a tam blahosklonně prominuli takové pubertální přečiny

svému spolustolovníkovi Josefu Kroutvorovi. Toho pak za to poléval na „zahrádce“ pivem sám velký Magor.

Jinak v čísle 25 na titulu září ona práce vítězná od ruského Sergeje Popova a na obálce čísla 25 se spolu perou o vítězství vtipy od Motyčička a Juháse. Pravidelné rubriky nijak nestrádají a kupř. „derešovské“ p.f. 2019 Fedora Vico najdete v tomto vydání e-GAGu. Bumerang se dělí o své materiály ze Sorry a v Praze zase bere Fefík každý měsíc něco z BUMerangu...

Kdyby však z Bumerangu měli něco převzít Sorrysté v první řadě, je to profesionalita, jež se projevuje v pečlivosti. Ono kdysi dávno Sorry vyhlíželo takřka squatersky, což se jako *oufit* hodilo, dnes je však chlapcům určitě aspoň „pade“ a už jim to moc nepadne, když v jednom čísle najdete na různých stránkách dva stejné vtipy (viz minule) aneb v čísle 12 dva stejné nápady od dvou různých autorů. Viz kresby **Veverky** a **Koštýře vlevo (nad i pod sebou)**.

Jasně, tohle se stát může, máme s tím problém i v GAGu, jenže my tu máme stránek půl sta od 50 autorů a Sorry jich má obvykle půlku. Určitě je to patálie, když se musejí v redakci spoléhat, kolik toho z hlavy na papír vyklopí Kulovaných **Eja** (tentokrát 7 kusů!) a další ze stálých humoristů jsou střídavě neplodní. Vybrali jsme proto něco ze starých časů - napravo nahoře je vtip od **Michala Hrdého**, což byl kdysi takový Eja, ale jaksi výtvarně vyspělejší. Pod ním je zase typický **Douša**, který rovněž sází na slovní podobenství, ale Markova *nevýtvarnost* je přece jen výtvarnější. Ale abychom končili trochu optimističtěji. Pro začátek by to chtělo, aby se aspoň někdo v redakci naučil rozeznávat *kresbopis* těch mála stálých autorů. A když vidí na str. 9 vtip od **Jiřího Koštýře** vydávaný tu za dílo **Eja Kulovaného**, měl by to grafikovi zarazit. Právě tak si nepleťte **Fedora s Mirem** z bratrů Viců. První žije v Prešově, druhý v Prešpurku!

Gun-men

Kreslířka Mediážurnálu – Marie Plotěná

Abychom předešli nepochopení. Marie Plotěná je autorkou nejen kresleného humoru (tento výraz je v jejím případě vhodnější než karikatura). Je totiž též malířkou a často ilustrátorkou. Krize kreslených vtipů v domácím periodickém tisku ji tím pádem až tak nepostihla. Jenže i tak ji daný vývoj mrzí a nevidí to ráda – natolik se v žánru ve světě nazývaném *cartoon* cítí už léta zakotvená. Nemůžeme se divit, pokud se podíváme na její úspěchy v mezinárodních soutěžích. Vždyť na velkých festivalech kresleného humoru a vůbec v té oblasti grafiky, která kromě kreslířské virtuozity potřebuje i neotřelé nápady a vtip, se Plotěná cítí jako ryba v čistém vodě.

• Ivan Hanousek

Jak víme, nejen u nás se tvůrci humoru dělí na ty tvořící „beze slov“ a na ty „s textem“. Tedy na autory, co více či méně obrázkem „jen“ doplňují anekdotu či slovní hříčku. Ti první to mají vážně mnohem těžší, už jen proto, že řada lidí se právě o ten text v bublině anebo pod obrázkem ráda opře. Nemusejí se pak ptát, často i sami sebe, zda kresbu pochopili správně.

Ale pozor: Mezi znalci je právě humor beze slov více vážený. Jenže též méně žádaný. Jen málokdo v redakcích má ten správný cit (natož pak vzdělán) aby takové vtipy do novin či časopisů zařadil.

Vyšší úroveň humoru beze slov, jehož tvorbou je brněnská výtvarnice významnou představitelkou, má důvod i původ jaksi mezinárodní. Pro nás úžasné vtipné texty v obrázku po přeložení do světového jazyka nemusí být zdaleka tak humorný. Také většina organizátorů mezinárodních soutěží – a ročně jich kalendář „cartoon contests“ nabízí kolem stovky – v propozicích uvádí, že přijímá výhradně vtipy beze slov!

Konečně v tomto čísle Mediážurnálu si každý může najít příklad toho, co všechno lze beze slov vyjádřit a jak je taková lehká a čistá kresba v šedi textu osvěžující a někdy i dovysvětlující grafickým prvkem, na němž pohled čtenáře spočine nejdříve.

Marie Plotěná absolvovala Střední uměleckoprůmyslovou školu v Brně a tamtéž Pedagogickou fakultu Masarykovy univerzity. Zabývá se malbou, kresbou, kresleným humorem, ilustrací i užitým uměním. Je členkou Sdružení Q, Sdružení Bienále Brno, Mezinárodní organizace grafiků a designerů Icoграда, Mezinárodní federace karikaturistů a od založení v roce 1990 byla až do roku 2014 i členkou České unie karikaturistů.

Už takto je zřejmé, že její tvorba přesahuje rámec výtvarného humoru; rovněž její zatím bilance 28 ocenění (15 obdržela na domácí scéně a 13 v zahraničí) není výhradně za vtipné kresby. Ovšem desítky výstav téměř ve všech zemích Evropy, a v řadě zemí Asie a Ameriky jsou výsledkem autorčiny účasti na mezinárodních festivalech karikatury.

Tam se pak její oceněné obrázky objevují ve výstavních katalogích. Pořadatelé festivalů humoru ji totiž pravidelně vyzývají, aby jim své práce poslala a aby se také akcí sama účastnila; párkrát ji pozvali také do hodnocení poroty. Zrovna v těchto dnech běží výstava české karikatury v Muzeu humoru a satiry v rakouské Kremži, kde reprezentuje ČR i Plotěná – stejně

jako kupř. Barták, Slíva či Matuška. A v Prešově působí jiná galerie, kde zrovna vystavuje brněnská kreslířka spolu s královéhradeckým Lubomírem Lichým. A vida – kresby všech těchto autorů už ze stránek Mediážurnálu známe!

Organizace *Cartoonists for Peace* se slavným *Jeanem Plantu* v čele ji pozvala, aby s nimi vystavovala ve Francii. Obdobně měla kresby na výstavě při kongresu *Women Deliver* v Malajsii. Do Holandska byla přizvána mezi 25 humoristů EU na výstavu k výročí Maastrichtské smlouvy. Byla též hostem bulharského sídla humoru v Gabrovu... Za všechny další pocty uvedme tu nejčerstvější – v létě jí přibyla „Stříbrná Bomburova šabla“, neboli 2. cena z Brezna na Slovensku.

Něco málo o ženské pozici v karikatuře
Nebylo by určitě správně, kdybychom se nezmínil i o ženské pozici v převážně muži provozovaném žánru karikatura. Někdejší prezidentka Federace organizací cartoonistů Marlene Pohlavá připravila projekt s názvem *17+1 Women cartoonists* s otázkami opravdu na tělo významným osobnostem mezinárodní ženské kreslířské scény. Marie Plotěná z České republiky mezi nimi nemohla chybět.

Je jistě zajímavé, že mezi pouze několika výtvarnicemi, jež se u nás věnují kreslení vtipů, jich většina pochází z Brna. Senioři si jistě vzpomenu na Vlastu Švejdovou. Z města pod Špilberkem však pocházejí i další dnešní karikaturistky Mlejnková, Vaňková a Holečková, i když

Foto archiv

Marie Plotěná

je – až na tu první – mezitím čas rozevlál po světě...

Něčím se však Plotěná od svých kolegů liší. Významnou oblastí její tvorby jsou drásané pastely vznikající její vlastní unikátní technikou. V osobitě syntéze spojuje Marie Plotěná prostotu výrazu s bohatstvím nápadů, od devadesátých let rozšiřných i o netradičně traktované biblické náměty. Ty se objevují i na stránkách Evangelického týdeníku, kam napíše občas článek a doprovází jej kresbou, kresleným humorem, nebo pastelem. Od roku 2013 to už byla třicátka článků s ilustracemi...

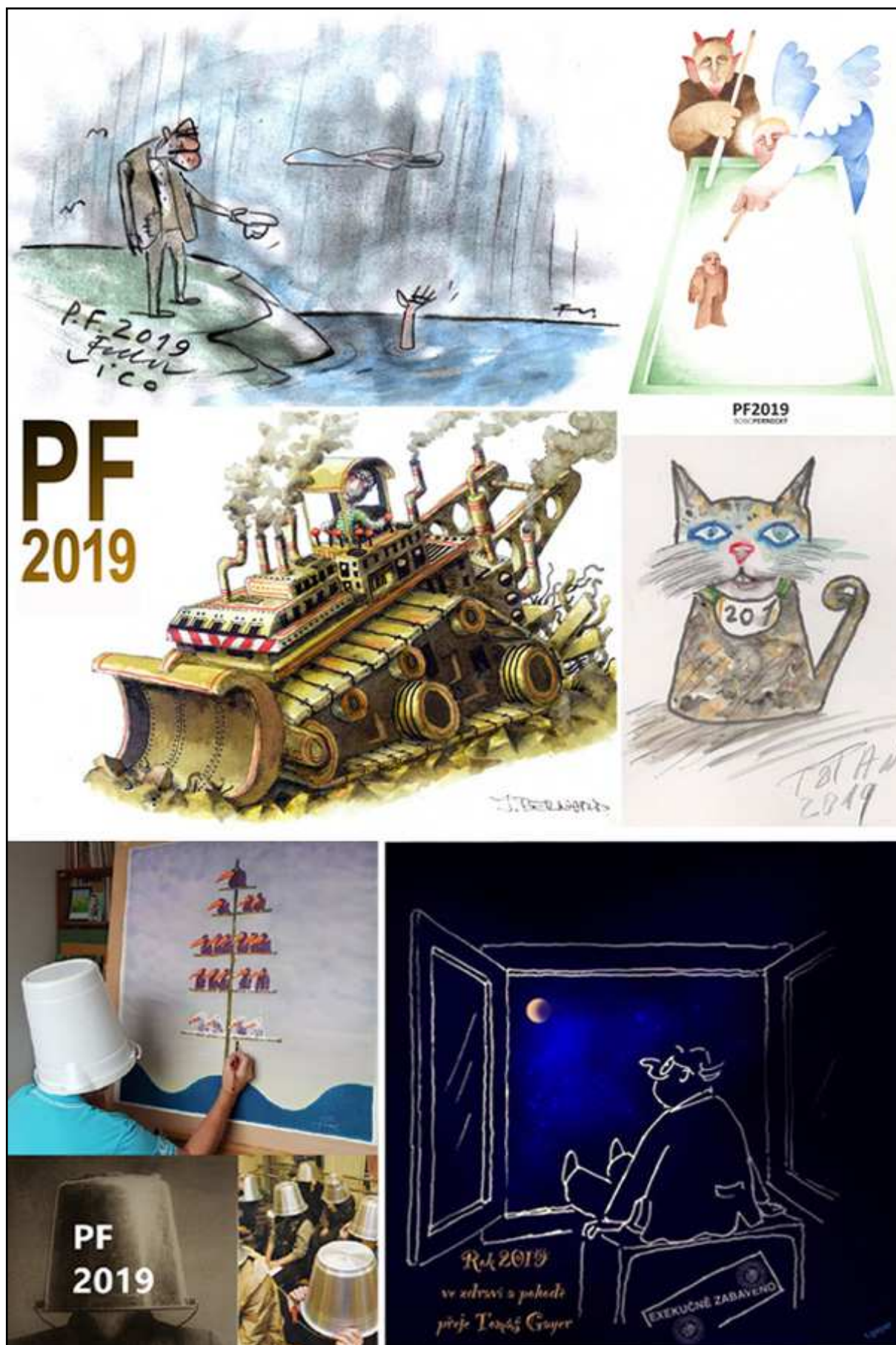
Ale vraťme se na samý začátek tvůrčí dráhy, která začala publikováním veselých kreseb v periodickém tisku. Možná až při seznamu titulů, kde se objevovaly kresby Marie Plotěné, dojde člověku, jak velká pustota v tomto směru panuje dnes. A to jmenujeme z autorčiny archivu jen ty známější časopisy: *Mladý svět*, *Svět v obrazech*, *Dikobraz*, *Stadion*, *Zápisník*, *Květy*, *Domov*, *Vlasta*, *Roháč* či odborné *Opus musicum*, *Universitas*, etc. Jenže ani deníky jako *Rovnost*, *Práce*, *Svobodné slovo*, *Večerník* už neexistují. Její kresby z domácího tisku se objevovaly občas coby přetisky i v zahraničí. Dnes se jen tu a tam něco zjeví v rubrice *Best humor* na internetu. Sama své kresby poskytl třeba prestižní *Cartoon.gallery.eu*.

Je škoda, že Marie Plotěná u nás nemá řadu následovatelek. Ale ještě větší škodou je, že i kdyby tu byly, stejně bychom se o nich ze stránek známých periodik těžko dozvěděli.

Kresba Marie Plotěná

Tentokrát přebíráme z tiskového orgánu Syndikátu českých novinářů „Mediážurnál“ celou originální stránku - nejde totiž jen o medailonek autorky obrázků roztroušených po posledním čísle minulého roku. Autor textu poskytl GAGu svolení s přetištěním, protože má pochopení pro rozšíření vědomostí o roli ženi v našem kresleném humoru i mimo úzkou obec žurnalistů a medií vůbec. (G)

Kresby: Vico, Bernard, Živický, Gayer, Pernecký, Topan

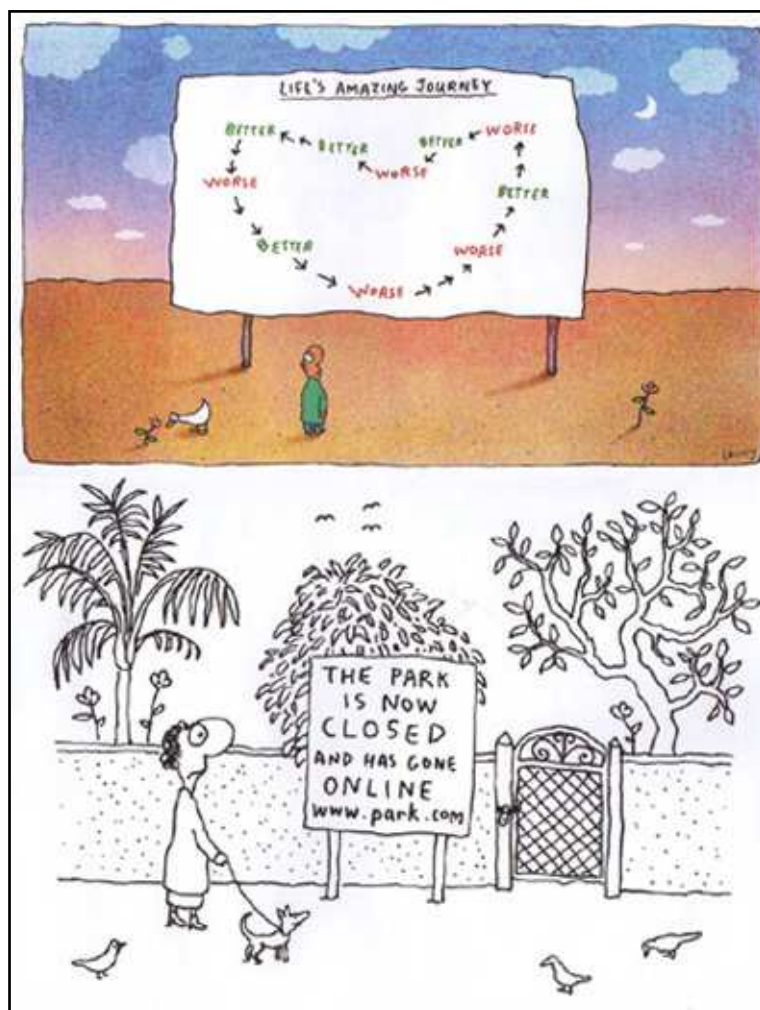

Patří to k počátku nového kalendářního roku. Když kalendářní rok - tak přece s kalendářem!

Tyto dva jsou českého původu a pro GAG je uvolnili Neprakta a Jiří Slíva. A oba jsou stolní. První je prodejní a je to už dlouhá řada let, co *neprakti* soubor nejméně 52 vtipů zapisujeme do seznamu "humorných knížek". Druhý je reklamní, jak vidět z loga kávové firmy vpravo dole. Prvý je klasický, druhý je takový ten módní co má zvlášť týdenní kalendárium a zvlášť příslušné měsíční obrázky. A na konci roku je možné je odstříhnout a rozesílat jako nablýskané a vtipné pohlednice... (red.)

Dva a dva obrázky jsme vybrali a zvětšili. Ty od Neprakty jsou tentokrát s pohádkovými postavami...

Na horním obrázku se člověku nabízí úžasná, vlastně **udivu-jící životní cesta**.

Šipky naznačují ten správný směr a slova jednotlivé životní etapy, tedy prvky oné ohromující cesty.

Better - Worse - Better - Worse, Better... **Lépe - Hůře - Lépe - Hůře...**

Kdo by se na takovou lákavou nabídku netěšil?

Dolnímu obrázku lze určitě též porozumět i bez překladu.

Park, kam se jde projít paní s pejskem je nyní uzavřen. Kdo potřebuje, praví informační cedule, může si svou procházku najít na internetu a projít se online na www.park.com.

Ale kdo se chce víc dozvědět bez internetu, musí si o populárním australském torovi přečíst tento text ze zadní stránky nástěnného kalendáře. Zde je slovo o Leunigovi (to je ten tvor vlevo) co kreslí pro "The Sydney Morning Herald" a pro "The Age". Jeho obrázky jsou tolik populární, že si lidé objednávají i trika s kresbou od Leuniga...

A word about Leunig

Michael Leunig draws cartoons for *The Sydney Morning Herald* and *The Age*. He has done so for more than forty years. He is not an emerging artist; in fact quite the opposite.

Some might say his offerings are not cartoons in the normal editorial sense because they often seem to ignore the news of the day and contain far too many birds, moons and teapots to be relevant to the modern world. After all, teapots would appear to have little bearing on the great historical moments or struggles for power. And what serious journalist has ever turned to a duck in search of a new perspective on a troubled world, or contemplated the moon's influence on the economy or a parliament in chaos?

Being as free as possible from the madness of the modern world is one of Leunig's mysterious, personal projects, and he invites you into this lyrical realm, which can be enjoyed one day at a time. And who knows, perhaps in his own way Leunig is trying to get to the heart of things, and indeed to the heart itself, where life's troubles and joys can best be understood and dealt with.

T-Shirts, and prints by Michael Leunig, including this calendar and the artworks and cartoons within, are available from thestore.com.au/leunig

The Sydney Morning Herald
INDEPENDENT. ALWAYS.

THE AGE
INDEPENDENT. ALWAYS.

Store

RRP \$12.50 from specialist newsagents and participating retailers only. (A online price for \$10, including delivery. Multiple units of this book are also available. Terms and conditions may be subject to change. Correct as at 01/01/09)

Audrey Hepburnová i Jack Lemmon dojmou i rozesmějí...

Na Vánocích jsou nejkrásnější lidské návraty a na televizních Vánocích zase návraty k filmům, které se ještě snažily i pod pláštěm **legrace** něco sdělit a říkaly to **s vtipem**. Takže pro dnešní večer se skvěle hodí *Prázdniny v Římě* (...) a pro zítřejší zase *Nebožtíci přejí lásce*, kteří italskou metropoli vymění za rovněž italský ostrov Ischia. Vůbec se v obou trvalkách **smích po italsku** kouzelně potkává s mistry Hollywoodu evropského původu.

Mirka Spáčilová: "Nebožtíci přejí šťastné a veselé po italsku", MfDNES 22. 12. 2018, str.14

Jazyková vědma: Heroína na heroínu

Jazykovědma denně přináší tipy, hříčky i nejčastější chyby. (...) 'Začala jsem *tweetovat* (...) a z ničeho nic se vynořila komunita lidí se zájmem o češtinu (...) to mi přijde úžasné: svět je přece jen ještě někde v pořádku. (...) Má pečlivost hraničí s obsedantně-kompluzivní poruchou (...) a tak jsem se stala korektorkou. (...) Nevnímám chyby jako horší či lepší (...) když už ale chyba musí být, oceňuji kreativitu pisatele a miluji **humor nechtěného**. Tím nechci říct, že se chybám **vysmívám**, ale mám ráda, když mi práci zpestří třeba **komická** záměna slov. Jednou jsem opravovala anglický esej, kde pisatel zaměnil anglické slovo "heroine" (hrdinka) za "heroin". Text rázem dostal nečekaný spád. (...) Snažím se být **vtipná**, což někdy nevyjde, čímž zase vzniká **humor nechtěného**, takže je vlastně všchno v pořádku. (...) Pravidelně připomínám to, s čím se setkáváme nejčastěji: že není "by jste", ale "byste".

Andrea Procházková: "Email se neposílá", Respekt 24. 9. 2018, str. 72

Zábava každou vteřinu

Dětský pořad *TvMiniUni*, který má na stanici ČT:D za sebou sto čtyřicet dílů, míří na plátna kin. V příběhu *TvMiniUni a zloděj otáček* se potkají loutkové postavy a animace s herci (...)

"Chtěl jsem, aby se na plátně pořádně něco dělo, aby divák neustále překvapoval **humor** dialogů, **gagy** postav i skryté **vtipy** animovaných prostředí," vysvětluje autor a režisér filmu Jan Jirků, který si nezvyklou **komiku** slibuje právě od konfrontace loutek s herci."

Mirka Spáčilová: "Dětská televize se stěhuje do kin" MfDNES 28. 12. 2018, str. 16

Kresba: **Dušan Pálka**

Zpívané kabaretní vtipy

Nová deska slovenské herečky Doroty Nvotové se jmenuje *More* a trochu klame tělem. (...) Jako moderní šanson se dá vnímat jedna z **nejvtipnějších** položek alba v podobě písně *Plyn*, kde se Nvotová odváží prostřednictvím rýmů typu "na klavír hrám jak *dement*, *mozok ztvrdnutý na cement*" (...) sebeschazující a proto úlevné. Hudebně (...) jde o docela pestrou a hlavně podařenou nahávku s texty tu zahloubanými, tu až kabaretně **humornými**.

Václav Hnátek: "Dorota Nvotová se umí shodit", MfDNES 2. 1. 2019, str. 12

Formanův "Muž na měsíci" vypráví dětem smutné věci

"Chci udělat pořad o smrti," oznámí producentovi *Jeff Pickles*, asexuálně působící muž ve středních letech **s úsměvem**, který může být normální jen na dvou místech, v blázinci nebo v dětském pořadu. Pro hvězdu, kterou hraje *Jim Carrey*, platí tak trochu obě možnosti. Jeho pořad vznikl pro nový televizní seriál **K smíchu** - ale je tak dobrý, že si člověk přeje, aby

existoval i mimo něj. (...) V jeho smutně **komickém** projevu se setkává někdejší strnulý optimismus osobností z pořadů pro děti s tónem dnešní **zábavy** pro malé diváky, do které čím dál častěji pronikají vážná témata. (...) Vedlejší postavy seriálu nemohou Carreyemu konkurovat, i ony však mají zásluhu, že se lidé **smějí** u seriálu, který nemá menší ambice než ukázat, zda může absolutně hodný člověk v tomto světě přežít.

Táňa Zabloudilová: "Kouzelná školka s Jimem Carreym", Respekt 49 / 3. 12. 2018, str. 52

Kresba: **Vhrsti**

No nazdar. Co na to asi řekne Rada?

Večer odvysílá ČT první díl seriálu *Most!*. (...) Jedni budou nadšeni množstvím nekorektních **vtipů a absurdních** momentů (...) Druzí budou nejspíš pohoršeni vulgaritou a až pubertácky rozjívěnou obscénností. (...) Nabízí se paralela s Prušinovského výborným filmem *Kobry a užovky*, ale na něm bylo znát, že scénárista (...) umí jít ještě víc do hloubky, aniž ztratí patřičný nadhled a rovněž **černý a absurdní humor**. (...)

Vše je tu zkrátka trochu tvrdší, **sarkastičtější, ironičtější**. Přičemž ona **ironie** se častokrát neodehrává v dialogu, ale v obraze. (...) I díky tomu má seriál svou specifickou, uvěřitelnou atmosféru. (...) *Most!* si nedělá ambice být sociálním dramatem, v první řadě je to **komedie**, byť se v druhém plánu dotýká témat jako rasismus, homofobie a podobně. Řešení nejspíš nenabídne - to ani neměli tvůrci v plánu. Jejich snahou bylo na tyto problémy poukázat, patřičně je nadsadit, možná i **zkarikovat** a prohlásit, že když už nic jiného, můžeme si z nich aspoň **udělat legraci**.

Jindřich Göth: "ČT startuje seriál o životě v okrese na severu", Deník N, 7. 1. 2019, str. 12

Následovník Jaroslava Žáka?

Tak dlouho chapadla všemocné byrokracie svírala spisovatele a ředitele základní školy *Jana Jíchu*, až se jí rozhodl postavit. Municipi mu poskytl pomalu skomírající žánr **humoristické literatury**. Jeho román s **parodickým** nádechem nese název *Ředitel a hydra*. (...) Stačí málo, aby člověk pochopil, že Jícha není velkým fanouškem českého školského systému. (...) Označovat však dílo za ostrou či snad kousavou kritiku českého školství by bylo troufalé a zbytečné. Autor na více než čtyřech stech stránkách okatě přiznává, že přes všechna systémová úskalí má školu rád. (...) Mnohé odkazy na *Harryho Pottera* (...) z románu činí dílo vhodné pro mladší ročníky, přitom **humoristický žánr** by už jaksí ze své podstaty měl oslovit spíše srdce a bránice starších. (...) *Ředitel a hydra* představuje vzácnou výjimku, která dokáže čtenáře **rozesmát**.

Monika Zavřelová: "Už ne bradavice, ale Beďary" MfDNES 3. 1. 2019, str. 11

Sobota se Šimkem na CD (1977-1983)

Vydání deseti CD (...) dvojice Miloslav Šimek a Luděk Sobota je připomínkou, jak moc byl český **humor** postavený právě na kontrastu dvou **komedialních** typů. Šimek a Sobota byl pojem, Podobně jako Suchý a Šlitr, Kaiser a Lábus, Šíp a Uhlíř nebo Voskovec a Werich. (...) Komplet navazuje na CD dvojice Šimek a Grossmann, který shrnoval tvorbu Miloslava Šimka po smrti životního parťáka. V té době zkoušel, experimentoval, hledal. (Pak se po jeho boku objevil **excentrický komik** Luděk Sobota. Byl to ostrý střih. Zatímco Jiří Grossmann vyznával jemný, gentlemanský, v tom nejlepší slova smyslu **intelektuální humor** (...)) Sobotova doména byla v neslýchaných přebreptech, dýchavičné dikci a překotném chrlení absurdních asociací, kterými překvapoval nejen diváky, ale především sám sebe. (...) Mluvil o svého času o tom, že po skonu Jiřího Grossmanna k sobě Šimek nenalezl adekvátního partnera. Minimálně Luděk Sobota dokázal, že je to velmi krátkozraký názor, i když byl jeho **humor** možná méně intelektuálně vycizelovaný a přímočařejší než salonní projev Grossmannův, nikdy se neuchyloval k samoúčelné vulgaritě. (...) Ve spojení s Luděkem Sobotou Miloslav Šimek přitvrdil. Musel, chtěl-li čelit Sobotově projevu. Jeho slovní vybavenost a smysl pro absurdno života v reálném socialismu ale dokázala, že jejich společný **humor** oslovuje i dnes.

Jindřich Göth: "Humor hlavně ve dvojicích", Deník N, 11. 1. 2019, str. 12

Dobrý večer pane Hanousku,
přikládám snímek, který ve mně na
první pohled vyvolal dojem jednoty
a stability přímo komentující naši
politickou scénu. S pozdravem,
Miloš Kohlíček

Ahoj,
díky za celoroční Gag, posílám
alespoň rádiové PF. *)
Snad se někdy potkáme. Ahoj,
Major

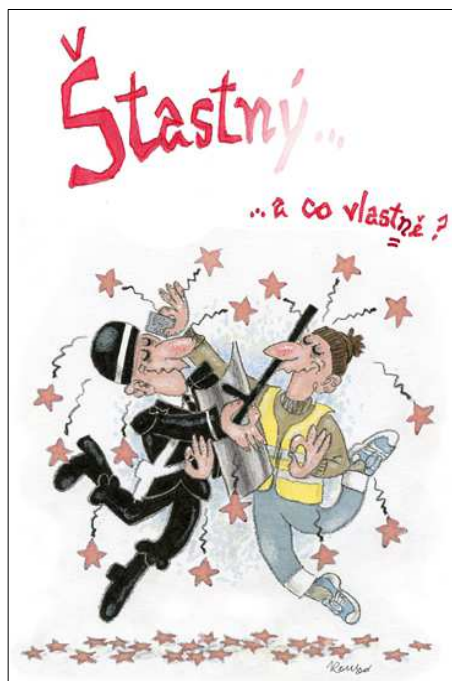
*) je mezi p. f. v tomto čísle

Thank you for mentioning our World
Press Freedom contest.
Guy Badeaux (Bado) - Canada

Dobrý den, Ivan,
i v těžkých dobách minulých v
SSSR nám docházel "Dikobraz".
Mám zachováno několik kopií.
(viz vedle!)

Mám všechna čísla e-GAG za
tento rok.
Přeji hodně úspěchů v Novém
roce! S pozdravem,
Stanislav Ašmarin

merciH, merciH
Bernard Bouton - France

Milý IH,
ďakujem veľmi pekne (aj za Vlastu Z.)
za veľkorysý materiál. Tak všetko
najlepšie!
FJ - Slovensko

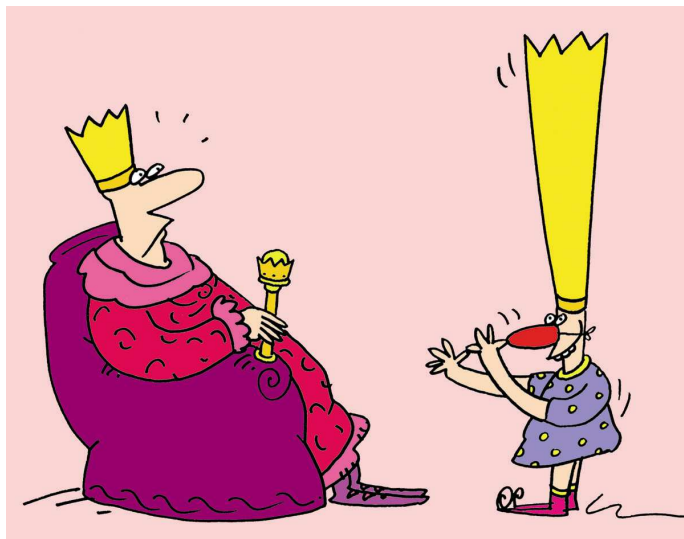
Hi,
Dzięki za GAG Pozdrawiam i przesyłam
serdeczne życzenia z okazji świąt i
Nowego Roku
*Henryk Cebula,
Polsko*

Dear Hanousek and Czech friends
All the best and warm wishes (...it' s
more easy with the global warming)
Rouso (& France-Cartoons)

Ctěný pane IH,
děkuji vám za vaši celoroční práci,
kterou věnujete každému číslu GAGu a

pokaždé něčím překvapíte, pobavíte i poučíte... Přeju vám hodně vitality a nápadů při tvorbě v příštím roce. Také hodně pohody a spokojenosti v rodině. Ať vás Múzy obletují. Díky za vše.

Bořik Frýba - dědek Rum

Everytime very good.
Thanks a lot!!!!
Best wishes

Pfuschi
(Heinz Pfister) Švýcarsko

„König und Narr“ (viz!)

Dobrý den, do konce roku 2018 nepřijímám objednávky z důvodu vytížení. Děkuji za pochopení.

Martin Hron

Srdečná vďaka za e-GAGy a zároveň zasielam pranie

krásnych sviatkov vianočných, mnoho úspechov a tvorivého pokoja v nasledujúcom roku, hoci mám pocit, že naši politici sa snažia o presný opak... takže šťastný a veselý...

Fero Mráz - Slovensko

Ďakujem za GAG, každé tvoje úsilie, či už je to v lete, alebo teraz v zime je neskutočné, veľmi si to vážim a cením, pre mňa ako fandu humoru je každý riadok od teba pokladom. Moje PF bude nasledovať, rovnako ako BUMerang č. 26, ale keďže vyjde tesne pred novým rokom, printovú podobu pošlem hneď, ako to bude možné,

Miro Vico - Slovensko

Děkuji převelice, parádní Gag.

Jinak spoustu energie do roku 2019 přeji. V.M.

Merci Ivan.

Good article to *Claude Serre*. All the best,
Pierre BALLOUHEY,
Président FC

Ahoj, Ivane.

Udělal jsem chybu, když jsem Ti poslal ukázkou z Kšaftu. Ten text byl použit z fontu photoshopu jen pro naskicnutí úpravy. Knížka má jinak typ písma stejný, jako Wolker. Neměl jsem nic jiného k dispozici.

Díky a měj se.

Luboš Lichý

Dear Ivan,

MERRY CHRISTMAS AND HAPPY NEW YEAR!!!

Sincerely,

Luka Lagator (Monte Negro)

Vážený pane Ivane Hanousku,

děkuji za Vaší odezvu, zdravím Vás.

Přiznávám bez mučení, že jsem původně nechtěl odpovídat.

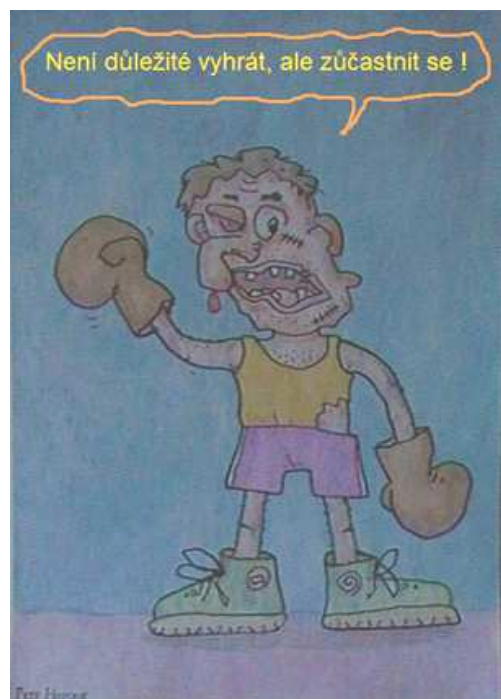
Poslal jsem seniorům pár obrázků, a to s tím, že podzim života si žádá trochu pozornosti, rozptýlení či veselosti. Tak se stalo.

Váš časopis si toho všiml a vznesl *pochvalu* - Nic mimořádného a nic pořádného. Nevím, kdo ta slova napsal... (to bych se Vás v telefonu zeptal) ...a tak to svěřím Vám... a vy to prosím přetlumočte. Je možné, že se jednomu člověku nebude líbit malování, zpívání... nebo obličej toho druhého. To se stát může. Jo... to se i stává. Nu, ale co když ten jeden, začne druhé ponoukat, aby se přidali k *okopávání* kotníků toho *kohosi*? Tohle mne vždycky dojímal, když člověk, který se před *pěti minutama* narodil a který za tři minuty bude chystat cestu k hrobu, se vrhne do soudů, které přináležejí jen Bohu.

Pane Ivane, co byste řekl vy - je mimořádné, když nějaký človíček vezme malovátka a barvy a pustí se do tvoření... nebo sedí-li u televize... či jiného *koukátka* a "*proumírává*" život??

První obrázek, který mi dali do tisku, byl vydán 10. června 1969.

Když nebudu počítat Seniora a Váš časopis, tak to bylo 36 různorodých novin a časopisů, které "něco" otiskly a vydaly. Proč to ti lidé (bez uplácení) dělali? Tak to vidíte, pane Ivane Hanousku... asi nás divnejch je víc. Ale

to není podstatné, kolik a v jaké kvalitě toho kdo namaluje. Podstatné je, jestli je člověk škodlivákem, nebo ovečkou. Podstatné je, jestli je člověk nemravným, pyšným a arogantním nebo kamarádkým, ohleduplným, empatickým, dobro přejícím... a také soudným.

Jó... pane Ivane, jakými lidmi se necháme obklopotovat... takovým duchem nasákneme. Hm, moc jsem Vám toho na sebe neprozradil... souhlas.

V Seniorovi (a i u Vás) jste získali mou fotku z mládí. No a co. Vždyť jsme měli "*hezčí*" karoserie. Souhlas?? A když člověk zestárne, měl by být o to víc rozumný... souhlas? Jo, to by šlo.

Pane Ivane, dovolte mi na závěr jeden pěkný a pravdivý text: "*Snášejte dále jeden druhého a velkoryse jeden druhému odpouštějte, jestliže má někdo proti jinému příčinu ke stížnosti...*" (Bible, Kolosanům, kapitola 3, verš 13)

Petr Herout

P.S.: ...onehdy mi v redakci Dikobrazu řekli, ať to zkusím třeba též v redakci Trnky brnky a... a v současném vydání Trnků (to jsem z toho jelen) ...je zase ten, na kterého upozornil časopis Senior a E-Gag. Ten, co již tři roky nemaluje. Ten, který pochopil, že i nemožné je možné.

K poslednímu psaní: Jako autor pár řádků v e-GAGu č. 9 (září) k obrázkům v časopise Senior, který mi doručil jeden z kolegů (*díky!*) jsem nezamýšlel nic jiného než obvykle - informovat, že v jednom z tištěných periodik věnovali stránku kresleným vtipům a nepřiliš konkrétně představili jejich autora. A reprodukovali jsme objevené kresby s jistým krátkým ohodnocením. Pokud to autor vtipů takto nepochopil a vidí v tom nějaký osobní útok od kohokoliv, plete se. GAG není žádným soudcem kvality, natož estetickým prokurátorem - tím jsou jeho čtenáři, kteří mají rádi humor a jeho tvůrce. Názory vítáme.

Petr Herout naznačuje, že už je na světě déle, takže nejde o začínajícího autora, jemuž bychom měli radit. Podle obrázků, které poslal do GAGu, kreslil i jinak a poslal i svůj vtip beze slov, který otiskl Ondřej Suchý v Kvítku. Abychom však přiblížili nezasevěnému čtenáři, jaký druh kresby jsme to onehdy komentovali, vybrali jsme tento (viz výše). (I. H.)

Dík za celoroční práci a zajímavé čtení, to poslední, slavnostní, jsem si nechal až na dnešní Štědrý den. Hezké svátky přeju a do nového roku hlavně dobré zdraví.

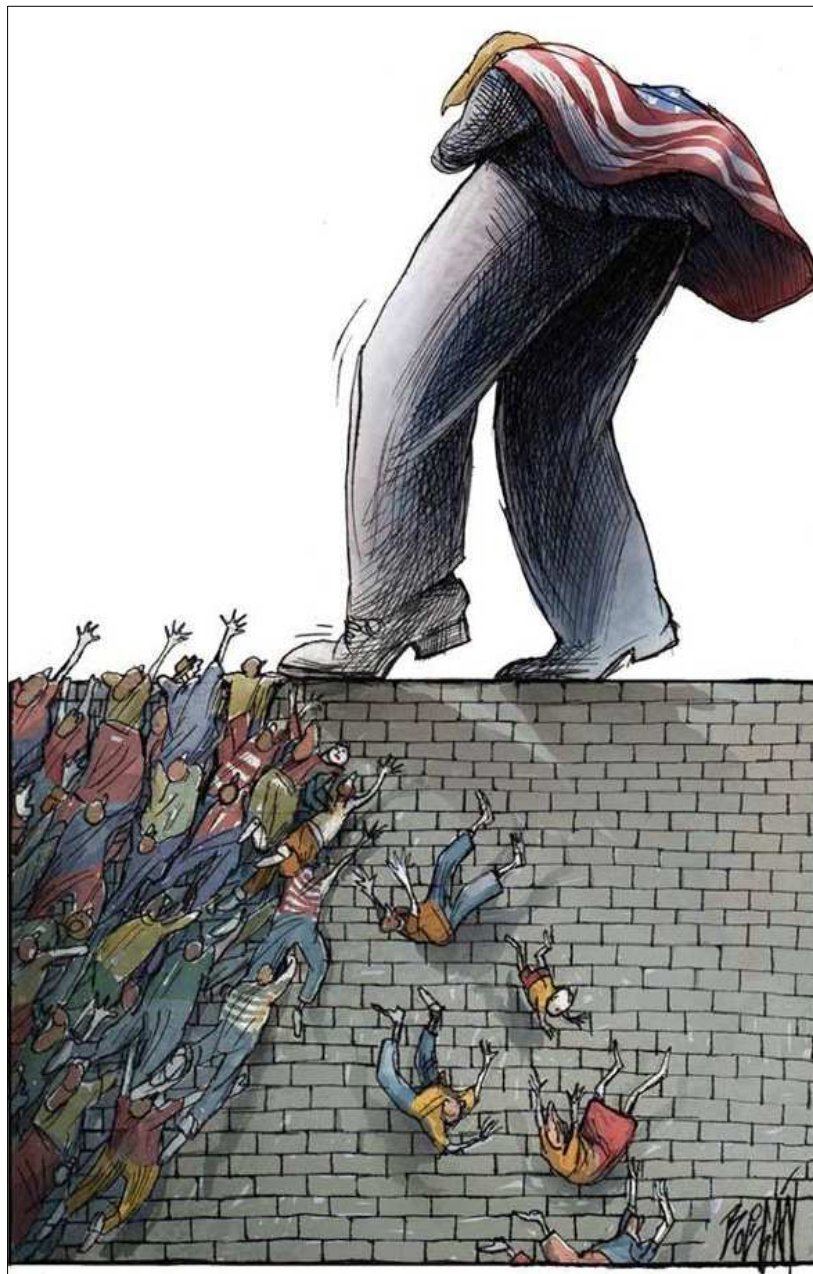
M. Fík

Objev / Nejlepší (?) karikaturista roku 2018 = **Angel Boligán**, Mexiko

Nejlepší kreslíři dle názoru **Cartoon Home Network International**

Facebook **Cartoon Home Network International**, což je zkratka pro evropskou adresu syrského výtvarníka jménem **Fadi Abou Hassan - FadiToOn**, udělil čestné ocenění „**Nejlepší karikaturista světa v roce 2018**“.

Titul **The best of cartoonist over the world 2018**: **Angel Boligán** – Mexiko

Nominace:

- Anne Derenne - Francie
- Angel Boligán - Mexiko
- Brad Holland - USA
- Cau Gomez - Brazílie
- Doaa Eladl - Egypt
- David Rowe - Austrálie
- Dalcio Machado - Brazílie
- Elena Ospina - Kolumbie
- Emad Hajjaj - Jordánsko
- Eduardo Baptista - Brazílie
- Jitet Koestana - Indonésie
- Hadi Rahmati - Írán
- Hicabi Demirci - Turecko
- Josua S. Cabrera - Filipíny
- Marilena Nardi - Itálie
- Marco De Angelis - Itálie
- Mary Zins - USA
- Michael Kountouris - Řecko
- Siri Dokken - Norvejo
- Oguz Demir - Turecko
- Iz. Kowalska-Wieczorek - Polsko
- Pedro X. Molina - Nikaragua
- Vladimír Kazanevský - Ukrajina
- Victor Ndula - Kyr
- Virginia Cabras - Itálie

Nositelé čestného uznání

Best of 2018:

- Europe: The best of 2018 – Marilena Nardi – Italy
- Europe: The best of 2018 – Michael Kountouris – Greece
- Europe: The best of 2018 – Marco De Angelis – Italy
- Australia: The best of 2018 – David Rowe - Australia
- Asia: The best of 2018 – Jitet Koestana – Indonesia
- Asia: The best of 2018 – Oguz Demir – Turkey
- South America: The best of 2018 – Dalcio Machado – Brazil
- North America: The best of 2018 – Mary Zins – USA
- Africa: The best of 2018 – Doaa Eladl – Egypt

Více o cenách na webu: <https://www.facebook.com/CHNI2016/>

Poznámka:

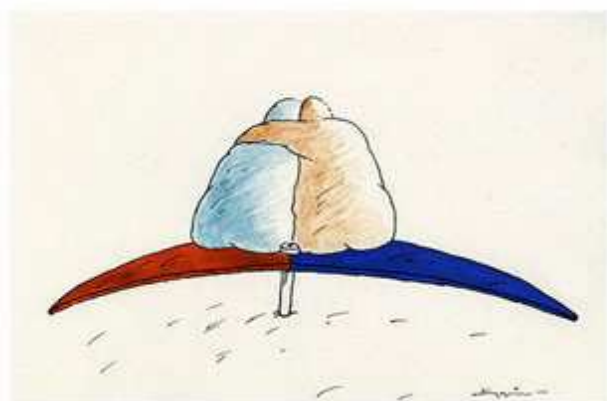
Většinu jmen vybraných k ocenění v redakci známe, přesněji řečeno známe jejich tvorbu. Přesto jsme dosud nenapsali nic třeba o Mary Zinsové z USA (oceněné za severoamerický kontinent). Také označení nejlepších Evropanů zrovna pro dva Italy a jednoho Řeka nevypadá dost objektivně... Pokud jde o seznam umělců, je jistě ušlechtilé, že nejméně 7 z 25 navržených karikaturistů jsou ženy. Ve realu určitě takový málem třetinový podíl výtvarnic v žánru nepůsobí. Rovněž hned sedm jmen z horního seznamu navržených autorů nám v Praze nic neříká, přestože sledujeme tvorbu zahraničních tvůrců cartoon již dvě desítky let a v GAGu zaznamenáváme výsledky mezinárodních soutěží bez mezer už sedmnáctým rokem. Ovšem ta základní výtka, která se objevila hned po vyhlášení výsledků ankety, se týká hlavního oceněného Angela Boligána. Najdete ji na další stránce... (red.)

1994 - KRUSEVAC

2008 - CAGLEweb

1995 - DAEJEON

1999 - A.DOGAN

2010 - DIGITALtehran

Nečte se to dobře, ale i kdyby to byla jen polovina - není toho tak trochu příliš? A bohužel už jen sbírka plagiátů, kterou jako důkazy přikládá **Bado** ve svém e-mailu a odkazuje na své webové stránky, je hodně přitěžující. Vybrali jsme jen poměrně malou část ukázek a rozhodně se tedy žalobce zdaleka neocitá v "důkazové nouzi". Kresby mexického autora, jistě perfektního kreslíře a zřejmě i milého pána s andělským jménem, bohužel nesvědčí o ničem jiném, než je blíž k peklu, než ke stoupání k nebeským výšinám za chvalozpěvů od kritiků...

Kresby předchůdců, často tedy autorů, jejichž prvotní nápad Boligana nakopl a dal jim jednak lepší grafickou podobu, jednak poněkud jiný (a sáň i jiný nebo lepší) smysl či zaměření, zde nacházíme opatřeny daty a místy, odkud je archivář získal. Kresby Boligána většinou najdeme snadno díky jeho výraznému stylu a také obvykle vpravo dole, jako poslední v řadě kopíristů. Jde často právě o ty odměněné různě po světě. K tomuto textu jsme ve třech rámečcích seřadili obrázky na pět různých témat...

1985 - GABROVO

1989 - A.DOGAN

1997 - KINDER

1997 - KINDER

2008 - REDMAN

2001 - PORTO

Ajubel 1993

Ajubel 2010

Naskýtají se obvyklé otázky, jak je možné, že karikaturisté posuzující díla v porotách, spolu s pořadateli, neodhalí, že jde buď o plagiát anebo alespoň o starší nápad někoho jiného? Nebo, jak je možné, že si autor nedává pozor anebo nepřipouští, že tím jeho pověst utrpí? Je pravděpodobné - při tak vysokém počtu "nálezu" - že by ke stejnému řešení jako jiní autoři k stejným nápadům přicházel nevědomky?

O odpovědi se snažíme v e-GAGu už léta a nejsme vůbec sami. Existují adresy, které mají velké sbírky tématických vtipů a mezi nimi především plagiáty. Angelo Boligan patří na takovém webu, jakým je kupř. *similar cartoon* k častým hostům. Ale odpověď, proč si porotci zvláště na jeho příspěvky při hodnocení soutěžních prací nedávají zvlášť pozor, neznáme. Přitom jiné řešení nejspíš nemá smysl - autora prostě ignorovat. Jak vidět, v Syrii na takové řešení mají přímo opačný názor: vyhlásili ho nejlepším karikaturistou na celém světě!

Zároveň ovšem vyvolal web **FadiToOn** i pochopitelnou reakci **/viz níže!/.** Nebude sama, i další weby věnující se karikatuře a cartoons se o to podělí s čtenáři a diváky. Přes určité výhrady typu „vždyť ale on to neobkresluje, nekrade vtipy přes kopírák jako to činívali Číňani, on si bere jen nápad a rozvine ho; často k lepšímu, ba vyššímu účinku...“ se přikláníme spíš ke kritice tohoto způsobu tvorby. Víme přece dobře, co je ve výtvarném humoru tím podstatným, tedy základním kamenem... Je to právě Nápad. (ih)

Originální text, který níže podepsaný rozeslal po "našich" adresách:

Hello,

I am writing this note concerned about the consequences that may have this that I'm notifying you. The cartoonist Boligan, has honors and recognitions in Mexico and other countries and is considered "the most creative and imaginative" of graphic cartoonists internationally. He has more than **160 international awards**. Of these awards, **more than 140 are replicas and copies of other cartoonists**, as you can see in this selection attached and in this link.

<https://www.bestcartoons.net/Similar-Cartoons1/Similar-Group/i-QVxtdJN>

I know that nobody is saved from coinciding punctually in an idea with the one of others, but in the case of Boligan, it is almost an insult to the guild. I find it regrettable that a cartoonist grows and profits thanks to the work of his other colleagues. I have decided to inform you of this because I believe that these bad practices of people like Boligan damage the credibility of our profession, in addition to questioning international humor events that unknowingly are collaborating.

As a curious note, a young Peruvian cartoonist plagiarized a drawing of Boligan a few years ago and Boligan has charged against this young man humiliating him in the networks. Here you can read even the public complaints of an "offended" Boligan who considered such an intolerable and unforgivable fact. The plagiarist plagiarized...

I leave it in your hands to take the measures that you consider appropriate, so that together we can get these bad practices to stop messing up the honest effort of so many colleagues.

Thank you in advance for your attention. *All the best,*

Ajubel / Valencia, Spain / www.ajubel.com

(zip for wetransfer 200 cartoons?) ajubel@ajubelstudio.com

Mistři pláten / *Pívo! Dost bylo Míru! Různé výkřiky vkládají do úst různí autoři*

Edward Munch se nedá - a dál se pere s Leonardem **da Vinci** v množství "využívačů" jejich slavných děl. Jména autorů vtipů vás nebudeme zatěžovat, snad jen českou "**Ulrike 13**" ze Sorry, o níž však nic nevíme...

Šest a půl let ve vězení pro čínského karikaturistu JIANG YEFEI

- tak zní titulěk článku **Andreje Feldshteyna** z konce loňského srpna.

Není to zrovna čerstvý příběh, ale jeho obsah a hlavně poučení, bohužel, nezeslárl.

JIANG YEFEI byl čínskou vládou pronásledován a jeho kresby ho už v roce 2008 přivedly do vězení, kde ho mučili a vyhrožovali dlouhými tresty.

O něco později, ve stejném roce, se mu podařilo utéct do Thajska, kde získal status uprchlíka rozhodnutím OSN. V Thajsku žil několik let a plánoval se nakonec přestěhovat do Kanady. Nicméně neustále tvořil karikatury, tentokrát zaměřené na čínského prezidenta. Jenže to znovu přitáhlo pozornost orgánů k jeho osobě. V Číně jeho bratru vyhrožují telefonem a žádají aby JIANG YEFEI přestal kreslit karikatury nejvyššího vedení. Totéž vyhrožování se ozývalo z telefonu i v bytě umělce v Thajsku. A v říjnu 2015 zadržely thajské úřady karikaturistu - skončil ve vězení.

Tam ho navštěvovali čínští agenti, kteří se vydávali za zaměstnance OSN. Nabízeli, aby podepsal dokumenty, které mu údajně umožní odcestovat do Kanady. JIANG YEFEI netušil, že ve skutečnosti podpisuje papíry, že souhlasí, aby byl deportován do ČLR. Čínští agenti tak využili nedostatečnou zběhllost umělce v thajštině. Proto JIANG YEFEI (spolu s aktivistkou Dong Guanping) skončil v ČLR a už v prosinci 2015 čínská státní televize vysílá jejich výslech ve vězení. JIANG YEFEI nevypadal dobře, nejspíš byl zmlácen - levé oko měl oteklé a těžko nalézal slova.

Organizace *Human Rights Watch* a čínská pobočka *Amnesty International* se snažila umělce chránit. Žena kreslíře poslala kanadské vládě i americkému kongresu

stížnost na thajskou vládu, že to dopustila (nepodepsala dohodu OSN o uprchlících). Bohužel žádná z těchto aktivit nepřinesla výsledek a JIANG YEFEI byl držen v izolaci až do loňska. Teprve 13. 7 2018 soud vynesl trest odnětí svobody na šest a půl roku za podvrtné aktivity proti státní moci a za ilegální přechod hranic.

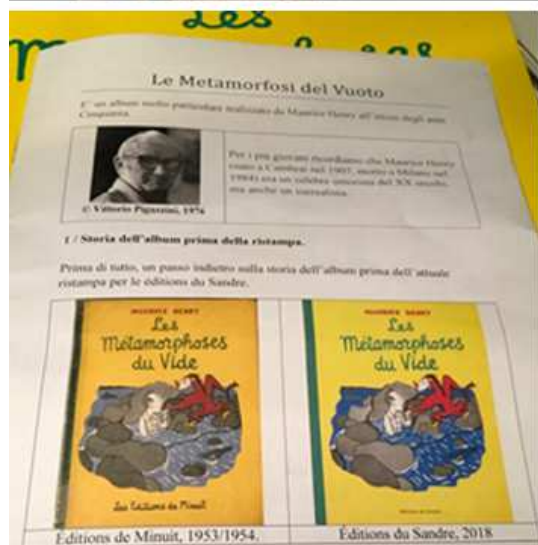
Zdroje: <https://www.hongkongfp.com/2018/07/26/p...ack-china/> / <https://cartoonistsrights.org/dissident...-to-china>

Kresba: **Molina**

Maurice Henry: revitalizace alba!

V sobotu se v jednom krásném pařížském knihkupectví spojeném s galerií křtilo "znovuvydání" knížky slavného francouzského karikaturisty **Maurice Henryho** (vyšla nejdříve roku 1953 a teď znova) nazvaná **Les Metamorphoses du Vide** - tj. **Proměny prázdnoty (na obrázku uprostřed!)**

Obrázková knížka o pánovi, který po usnutí putuje různými říšemi snů a pak se zase pokojně vrátí do ložnice k manželce. Druhou část toho nového vydání tvoří studie **Nelly Feuerhahnové** o Maurici Henrym. Karikaturistu u nás známe a v redakční sbírce máme jeho velmi podařenou i když menší českou sbírku (Odeon 1969). Jak tohle všechno víme? Máme to z první ruky od **Jiřího Slívy**, který nám k tomu poslal z Paříže i hodně fotek. Takže vybíráme aspoň něco:

Questo album è nato dall'incontro di Maurice Henry con il giovane editore dell'editions de Minuit, Jérôme Lindon: « il più audace e il più sognatore degli editori », questa la dedica che gli fece Maurice Henry.

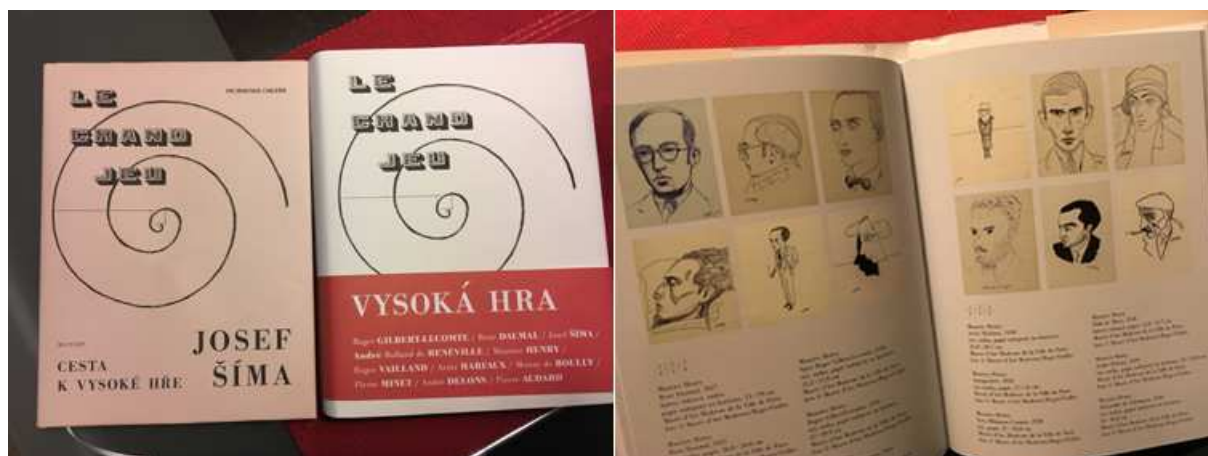

Na další fotce (**napravo**) je vdova po Mauriciovi **Elda**. **"Je jí 90 let ja jsem je oba potkal v Parizi v jejich byte v roce 1983. Až komickou shodou okolnosti z těch téměř stovky návštěvníků vernisáže jsem tam byl - kromě vdovy - jediným, který ho zažil! Mám od Maurice Henryho i P. F. na rok 1984, ještě v tom roce pak zemřel..."** K dalšímu e-mailu přiložil Slíva fotky z té galerie a knihkupectví: **"Je to jen kousek od Montmartru. Křest byl krásný, přišli sběratelé, dokonce i dcera karikaturisty Mose a další. Mají tam i skvostné originály Topora, například ten linoryt, u něhož dřepím (foto vpravo) a také kresby Andrého Françoise a dalších postav karikatury"**.

A toto patří také mezi zajímavé publikace...

"Shodou okolnosti tyto kresby jsou z té 'Šimovy' knížky, zatímco v té druhé jsou jen texty, včetně Henryho; o Mauricovi totiž též psal, ale je to na mne moc ulítle surrealistické..." - končí Slíva.

Hoffmeisterova Paříž

V Latinské čtvrti, v galerii Le Minotaure, je pěkná výstava karikatur **Adolfa Hoffmeistera**, většinou jde o díla z dvacátých let dvacátého století.

"Dokonce jsem k ní dostal katalog, který galerie vydala k jeho minulé výstavě před 10 lety," píše ke snímku nalevo Jiří Slíva; rovněž z francouzské metropole.

Komu to připadá zbytečně moc daleko, může navštívit o dost bližší rozsáhlou výstavu téhož autora v pražské Galerii Smečky.

Aby toho nebylo málo, předvánoční nadílku od Seiny Slíva doplnil o další **dva tipy**. Prvním je zpráva o zajímavé aukci - týká se žánru cartoons.

Bosc za všechny prachy!

*"V aukční síni Drouot byl už v září 2019 vydražen obrázek od **Jean-Marie Bosca** za cenu přes 3000 euro!" - Hmmm...*

A zde se o tom můžete přesvědčit:

<http://www.iconovox.com/blog/2018/09/24/les-resultats-de-la-vente-bosc-a-drouot/>

Velká výstava v 11 sálech...

Neuvěřitelná tvorba mezi Art Brut, **vtipem** a explozí. Autor zemřel ve svých 28 letech!

Výstava Basquiata se koná v pařížské Nadaci L. Vuitona

(viz obrázky vlevo!)

Ruský karikaturista **Viktor Bogorad** obdržel **loni Zlaté pero za rok 2017**

Viktor Bogorad se stal laureátem soutěže "Zlaté pero 2017" za svůj příspěvek k rozvoji žurnalistiky. Cena v této kategorii je udělena "autorům petrohradské žurnalistiky, jejichž slovo a skutek jsou poznamenány všeobecným uznáním v profesionálním prostředí". Nicméně letošní cena nebyla udělena klasickému novináři. Předchozími laureáty byli *Andrej Konstantinov*, *Natalia Cherkessova*, *Magda Alekseeva*, *Gennady Orlov*, *Samuil Lurye*, *Vladimir Nikitin*, *Alexander Belinsky*, *Igor Poťomkin*.

[http://sanktpeterburg.bezformata.ru/lis ... / 65963480 /](http://sanktpeterburg.bezformata.ru/lis.../65963480/) <https://lenizdat.ru/articles/1154212/>

Iniciační fórum **Généraux du Dessin de Presse / Cartooning Global Forum** se konalo **3. října 2018 v sídle UNESCO v Paříži**

Cartoonists Rights Network International (CRNI) vzpomenu karikaturisty, kteří v současné době pracují ve vysoce nebezpečných situacích, jako je [Pedro X. Molina](#) v Nikaragui nebo [Mohammad Saba'aneh](#) v Palestině, stejně jako ti, kteří úspěšně skončili svou kariérou, jako je [Musa Kart](#) v Turecku, který nyní odešel do důchodu.

Nakonec se vzpomínka týkala mnoha karikaturistů, kteří trpí neustálými hrozbami a obtěžováním online, často ruku v ruce s misogynistickými útoky. [Kanika Mishra](#), [Majda Shaheenová](#), [Doaa Eladlová](#) a mnoho dalších karikaturistek musí přetrvávat přes zneužívání, které si většina mužských protějšků nedokáže ani představit.

V USA zase **Pedro X. Molina** převzal cenu za rok 2018 při závěrečné slavnosti

konference sdružení amerických redakčních karikaturistů. Pro webové stránky **CRNI** napsal odvážně o situaci, které čelí obyvatelé Nikaraguy včetně kontextu, v němž jeho karikatury představují lidový odpor.

"Rád bych poděkoval **Cartoonists Rights Network International** a všem lidem, kteří pomáhají organizaci v jejich neuvěřitelné práci podporovat karikaturisty v potížích po celém světě a za to, že jsem se obdržel letošní cenu, kterou věnuji hrdinským lidem Nikaraguy žijícím za diktatury *Daniela Ortegy* a jeho ženy *Rosario Murillo*", uvedl Molina.

"Jsem si jistý, že je v USA mnoho lidí, kteří nemají ponětí o tom, co se dnes děje v mé

zemi." A uvádí základní body, které může karikatura plnit v nesvobodných zemích, ale vlastně všude *):

V souvislosti s touto krizí hraje velmi důležitou roli satirický humor a karikatura:

- je nástrojem výpovědi, aby pomohl zveřejnit všechny nespravedlnosti, které jsou spáchány,
- je nástrojem analýzy, který pomáhá lidem pochopit smysl každé události, která nastane,
- je to nástroj kritiky, který nám pomáhá posoudit, zda je takové jednání marné, škodlivé nebo progresivní,
- je i nástrojem emocionálního spojení s lidmi, protože silné karikatury neobsahují jen vtip a sarkasmus, ale vyčerpání smutku a pobouření tváří v tvář zvěrstvům,
- je to energizující, osvobozující nástroj, na místo diktátorů a brutů, zvedání našich duchů, dávání naděje a společnosti a posílení našeho odhodlání pokračovat v boji za lepší, svobodnou, spravedlivou a demokratickou zemi.

*) Přinášíme v e-GAGu tyto informace v nedokonalém strojovém překladu, abychom se vyhnuli případnému zkreslení z nepochopení myšlenky.

„Generál De Gaulle v 300 karikaturách“

Tak se nazývala výstava otevřená loni přes léto ve známém francouzském pobřežním městě Calais. Jde o bunkr pobřežního opevnění v němž je umístěno museum II. světové války - a stojí zde i pomník obou hrdinů - Churchilla a de Gaullea (ten se v Calais v roce 1921 oženil).

Pro případnou návštěvu českého turistu uveřejňujeme informaci o tom, že zde ve stánku je stále k mání i kniha "De Gaulle - 300 caricatures et photographies - 50 dessinateurs." Vydaná byla už v roce 1968 a má 1944 stránek...

K původní “sedmičce” novoročních přání v prosincovém e-GAGu jsme v tomto lednovém vydání dodali většinu z vašich gratulací. Berte to tak, že:

- a) chceme udělat autorům radost, že jejich nápady či provedení uvidí mnohem širší okruh diváků;
- b) máme radost, že tradice novoročních p.f. se u nás drží právě v okruhu tvůrců kreslených vtipů a karikatur - osobní a vtipné přání je přece lepší než to nejblyštivější foto!

Kresby: Vyjidák, Mráz, Svrček, Mlejnková, Hofman, Popovič, Major, ECC Kruisthoutem, PirkI

Téma: Children and Nature (děti a příroda)

Gold Award: Kustovsky Oleksy - Ukrajina

2x Silver Award: Elena Ospina - Kolumbie

12x Bronze Award: Tawān Chuntra - Thajsko; Roberto Castillo Rodríguez - Kuba; Reyhane Abrooei - Iran; Galym Boranbayev - Kazachstan; Constantin Pavel - Rumunsko; Kamel Berrani - Alžir; Husanburi Sodiqov - Uzbekista; Hu Wei - Čína; Mojmir Mihatov – Chorvatsko; Louis PoL - Australie; Kursat Zaman - Turecko; Jitet Koestana – Indonezie

12x Bronze Award: Tawān Chuntra - Thajsko; Roberto Castillo Rodríguez - Kuba; Reyhane Abrooei - Iran; Galym Boranbayev - Kazachstan; Constantin Pavel - Rumunsko; Kamel Berrani - Alžir; Husanburi Sodiqov - Uzbekista; Hu Wei - Čína; Mojmir Mihатов – Chorvatsko; Louis PoL - Australie; Kursat Zaman - Turecko; Jitet Koestana – Indonezie

Ceny (Kuba kam se podíváš = z Evropy bereme jen Rusko!)

Volné:

Segundo Premio Humor General: Reinaldo Tamayo Fonsec / Kuba

Erotika:

Segundo Premio Humor Erótico: Michel Moro Gómez / Cuba

Čestné uznání: Aleksei Kivokursev / Rusko; Engin Selcuk / Turecko; Jitet Kustana / Indonézie

Zvláštní uznání: Wesam Khalil / Egypt; José Raymundo Costa do Nascimento / Brazílie

Cartoons – „The Dictature of Money”:

Grand Prize: Mojimir Mihatov / Chorvatsko

First Prize: Constantin Pavel – Rumunsko

Third Prize: Marlene Pohle – Argentina

Excellence Prizes:

Emad Salehi – Iran; Zoran Petrovic – Njemecko; Spiro Radulović – Srbsko; Izabela Kowalska-Wieczorek – Polsko); Doru Axinte – Rumunsko; Musa Gumus – Turecko; Konstantin Kazančev – Ukrajina

Portrait:

Grand Prize: Ernesto Priego Martin – Španělsko

First Prize: Ivailo Cvetkov – Bulharsko

Excelsence Prizes: Alexander Sergeev – Rusko; Codrin Cardu – Rumunsko; Emad Salehi – Íran; Peter Nieuwendijk – Ni-zozemsko; Ovidiu Stanciu – Rumunsko; Petronela Milea – Rumunsko; Randal Enos – USA; Edik Bo-qosian – Arménie; **Josef Prohal – Spain = Josef Prchal - Česko (!?)**

Digital Humour:

Grand Prize: Horia Crisan & Bogdan Petry – Rumunsko

First Prize: Tošo Borkovič – Srbsko

Second Prize: Jugoslav Vlahovič – Srbsko

Third Prize: Mihai Victor Eugen – Rumunsko

Excelsa Prizes: Garabet Fares – Německo; Klaus Pitter – Rakousko; Ilya Katz – Izrael; Marko Ivič – Chorvatsko; Peter Nieuwendijk – Nizozemsko

Obra premiada de Armen Hamonangan - Indonésia

Obra premiada de Armen Hamonangan - Indonésia

Cartum: Armen Hamonangan - Indonezie

Caricature: Ariel Silva - Brazílie

Charge: Luc Descheemaeker - Belgique

Quadrinhos: Alisson Ortiz Affonso - Brésilie

Digital: Shankar Pamarthv - Indie

Interart: Fernando Carvall - Brésil

10 x finalisté: Yang Lijie - Čína; Shahrokh Heidari - Francie; Mohsen Zarifian - Irán; Yousef Alimohammadi - Irán ; Joanna Wasia-Bassa - Polsko; Elham Jahanfard - Irán; André Bethlem - Brazílie; Marcelo Ferreira - Brazílie; Michel Moro Gómez - Kuba; Marcos Venicius Monteiro - Brazílie

Propozice / Nové soutěže: Čína, Indonézie, Brazílie, Kuba, Německo, Slovensko Bulharsko, Čína, Rumunsko, Španělsko

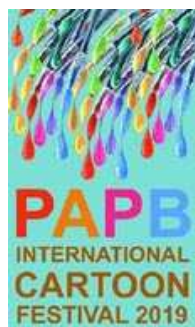

International Cartoon Competition on Environmental Protection 2018 - Čína

Téma: "Youth Action"

Deadline: 31. 1. 2019

<http://caricaturque.blogspot.com/2018/12/2018-international-cartoon-competition.html>

PAPB International Cartoon Festival 2019 - Indonézie

TÉMA: "Unity in Diversity" / "Jednota v rozmanitosti"

Uzávěrka: 1. února 2019

Info: www.goldpencil.id

Int'l Humor Salon Piracicaba 2019 - Brazílie

Téma: Lipstick, Pencil and HUMOR (Rtěnka, tužka a humor)

Deadline 4. 2. 2019

contato@salaodehumor.piracicaba.sp.gov.br

XXI Int'l Biennial of Graphic Humor, San Antonio - Kuba

Téma: „Lidská práva“

Deadline: 10. 2. 2019

<http://www.hajnos.pl/konkursy/xxi-international-biennial-of-graphic-humor-na-kubie/>

Hilden Cartoon... Die Fünfte - Německo

Téma: Frei

Deadline: 28. 2. 2019

<http://www.hofstrasse6.de/>

Mezinárodní soutěž „Golden Keg“ Prešov - Slovensko

Téma: Pivo

Uzávěrka: 1. 3. 2019

<http://caricaturque.blogspot.com/p/cartoon-contests-exhibitions.htm>

24. Biennial of Humour and Satire in Art Gabrovo - Bulharsko

Téma: public space; public art; public debate; public broadcasting; public interest; public security and other public dimension. The competition will be held in two sections – cartoon and contemporary art.

Deadline: 8. 3. 2019 / www.biennial.humorhouse.bg

7. "RED MAN" International Humour Art Biennial, Beijing - Čína

Téma: Vtip: Flower / Prase (rok Prasete) / Volné. **Karikatura:** Mona Lisa / Volné

Uzávěrka: 12. 3. 2019

Web site: www.redmancartoon.com/en

Bastogne International Press Cartoon - Španělsko

Téma: 'Make Love Not War' (Dělej lásku - ne válku) - 75th anniversary of the Battle of the Bulge

Deadline: 15. 3. 2019 / Kontakt: lagaumecacartoon

35. Satirical Graphic Contest „Golden Apple“ Bistrita - Rumunsko

Deadline: 25. 3. 2019

Téma:

1. „Pome d'or“ / 2. Subsection Cartoon with the theme: Portraits of the writers: George Coșbuc, Liviu Rebreanu and Andrei Mureșanu, personalities born in Bistrița – Năsăud County

<http://scaferli.wixsite.com/humortoons/single-post/2019/01/07/The-XXXV-th-International-Satirical-Graphic-Contest-%E2%80%9EGolden-Apple%E2%80%9D-2019>

Doporučujeme následující weby s propozicemi soutěží:

<http://www.cartoonblues.com/forum/viewtopic.php?f=58&t=8462>

<http://www.fecocartoon.com/index.php/cartoon-contests-mainmenu>

<http://caricaturque.blogspot.cz/p/cartoon-contests-exhibitions.html>

<http://www.hdk.hr/festivali/tablica.pdf>

<http://www.cartoongallery.eu/sutaze/propozicie/>

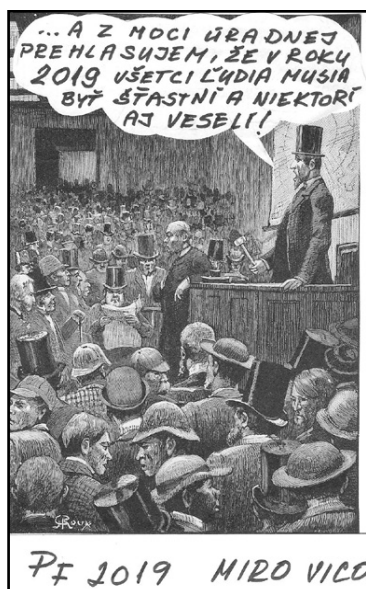
Kalendárium

Měsíc	Název a místo soutěže	Body*)	Uzávěrka:	V čísle**)
2019	KalDer Bursa - Bursa, Turecko	***	16. 1. 2019	12/2018
Leden	Golden Helmet - Kruševac, Srbsko	***	25. 1. 2019	12/2018
	World Press Cartoon - Lisabon, Portugalsko	****	30. 1. 2019	12/2018
	Environmental Protection 2018 - Čína - nové!	-	31. 1. 2019	1/2019
Únor	PAPB Int'l Cartoon Fest. - Semarang, Indonésie - NEW!	-	1. 2. 2019	1/2019
	Satyrykon - Legnica, Polsko	*****	2. 2. 2019	12/2018
	Piracicaba "Rténka, tužka a humor" - Brazílie - NEW!	***	4. 2. 2019	1/2019
	"Lidská práva" bienále - San Antonio, Kuba - Nové!		10. 2. 2019	1/2019
	Heimat; "Válka a lidskost"- Hilden, Německo	**	28. 2. 2019	12/2018
	Fax for Peace - Spilimbergo, Itálie	**	28. 2. 2019	12/2018
	5. Hilden cartoons - Hilden, Německo - Nové	**	28. 2. 2019	1/2019
Březen	"Pivo", Golden Keg - Prešov, Slovensko - nové!	****	1. 3. 2019	1/2019
	Bienale humoru a satiry - Gabrovo, Bulharsko - Nové!	****	8. 3. 2019	1/2019
	"Red Man" Int. Humour biennial - Beijing, Čína - NEW!	***	12. 3. 2019	1/2019
	Bastogne Int'l Press Cartoon - Španělsko - nové!	-	15. 3. 2019	1/2019
	Satirical Gr. C. Golden Apple - Bistrita, Rumunsko - new!	-	25. 3. 2019	1/2019

*) ve sloupci Body vycházíme z hodnocení soutěže u cartoonistických portálů, hlavně však z vlastních zjištění. Čím více hvězdiček, tím lepší soutěž. Bez hvězdiček jsou obvykle nové anebo méně důvěryhodné soutěže.

**) ve sloupci uvádíme číslo e-GAGu, v němž je adresa na originál propozic.

A jelikož tu zbylo trošku místa:

Kresby: **Miro Vico**

Oldřich Jelínek

Pavel Reisenauer

e-GAGmag © * Měsíčník autorů a přátel české karikatury. Založeno r. 2003. 17. ročník. Toto je č. 2019/1 (653) z 15. 1. 2019 * Číslo 2019/2 vyjde 15. 2. 2019 * Kontakt na redakci: ivan.hanousek@dreamworx.cz